

tskoonguet

RIIGI TEATAJA

Nr. 93.

17. novembril 1936.

Nr. 93.

- Art. 732. Koolinõunikude tasude seaduse täiendamise seadus.
733. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse muutmise seadus.
734. Riigiteenijate tasude seaduse muutmise seadus.
735. Riigiteenijate laste-abiraha seadus.
736. Majandusloenduse seadus.
737. Ühingute ja nende liitude seaduse muutmise seadus.
738. Otsus aktiivteenistuse ametikohtade määramiseks politseis.
739. Määruse Suldino piiripunkti kaudu täispiima Lätimaale väljaveo ja kooritud piima Eestisse tagasiveo kohta tühistamise määrus.
740. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.
741. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.
742. Otsus Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ põhikirja makspanemise kohta. — Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ põhikiri.
743. Otsus Eesti Tööliste Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariifi makspanemise kohta. — Eesti Tööliste Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariif.
744. Otsus Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ kindlustusmaksu-tariifi makspanemise kohta. — Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ kindlustusmaksu-tariif.
745. Otsus sadamamaksude tariifi nr. 141 muutmise kohta.
746. Otsus üksikute puude kaitses.
747. Otsus taimede kaitses.
748. Sundmäärus kohaltarvitamise ja väljaviimise müügiõigusega õlle- ja veinikaupluste kohta Tallinnas.
749. Viljandi linna ehitusmäärus.
750. Otsus kogukonnamaksu võtmise kohta Pärnus.
751. Sundmäärus juukselõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Keilas.

732. Koolinõunikude tasude seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

I.

Koolinõunikude tasude seadust (RT 46 — 1928 ja 37 — 1935) täiendatakse § 1¹ järgmises redaktsioonis:

§ 1¹. Koolinõunikudele, kelle asupaigaks on Narva või Petseri, makstakse lisatasu riigi poolt 50 krooni kuus.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 15. novembrist 1936.

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

A. Jaakson
Haridusminister.

733. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

I.

Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seadus (RT 31 ja 85 — 1935) muudetakse järgmiselt:

Asutise- ja ametinimetus	Aste	I rajoon		II rajoon		Täiendused
		Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Kohtuministeerium.						
Koosseisust kustutatakse:						
II. Kodifikatsiooni Osakond.						
Osakonna liige (ministeeriumi nõunik)	III	4	300	—	—	
III. Kohtud.						
1. Riigikohus.						
Esimees	—	1	410	—	—	
Abiesimees	—	1	380	—	—	
Osakonna esimees	—	3	380	—	—	
Liige	—	9	360	—	—	
Lisa-jaoskonnakohtunik . . .	XI	4	200	—	—	
2. Kohtukoda.						
Vanem esimees	—	1	380	—	—	
Osakonna esimees	I	1	340	—	—	
Liige	III	12	300	—	—	
3. Ringkonnakohtud.						
Esimees	II	1	320	3	300	
Abiesimees	IV	3	280	5	260	
Alaline liige	V	16	260	29	245	
Jaoskonnakohtunik	VII	11	240	44	225	
Eriti tähtsate asjade kohtu-uuri-ja	IV	1	280	—	—	
Tähtsamate asjade kohtu-uuri-ja	VI	1	250	—	—	
Kohtu-uuri-ja	VII	5	240	14	225	
IV. Prokuratuur.						
1. Riigikohtu juures.						
Prokurör	—	1	360	—	—	
Abiprokurör	III	2	300	—	—	
2. Kohtukoja juures.						
Prokurör	—	1	360	—	—	
Abiprokurör	III	2	300	—	—	

Asutise- ja ametinimetus	Aste	I rajoon		II rajoon		Täiendused
		Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
3. Ringkonnakohtu juures.						
Prokurör	III	1	300	3	280	
Abiprokurör	VI	6	250	10	235	
Koosseisu täiendatakse:						
II. Kodifikatsiooni Osakond.						
Osakonna liige (ministee- riumi nõunik)	II	4	320	—	—	
III. Kohtud.						
1. Riigikohus.						
Esimees	—	1	430	—	—	
Abiesimees	—	1	400	—	—	
Osakonna esimees	—	3	400	—	—	
Liige	—	9	380	—	—	
Lisa-jaoskonnakohtunik . . .	X	4	210	—	—	
2. Kohtukoda.						
Vanem esimees	—	1	400	—	—	
Osakonna esimees	—	1	360	—	—	
Liige	II	12	320	—	—	
3. Ringkonnakohtud.						
Esimees	I	1	340	3	320	
Abiesimees	III	3	300	5	280	
Alaline liige	IV	16	280	29	260	
Jaoskonnakohtunik	VI	11	250	44	235	
Eriti tähtsate asjade kohtu- uurija	III	1	300	—	—	
Tähtsamate asjade kohtu- uurija	V	1	260	—	—	
Kohtu-uurija	VI	5	250	14	235	
IV. Prokuratuur.						
1. Riigikohtu juures.						
Prokurör	—	1	380	—	—	
Abiprokurör	II	2	320	—	—	
2. Kohtukoja juures.						
Prokurör	—	1	380	—	—	
Abiprokurör	II	2	320	—	—	
3. Ringkonnakohtu juures.						
Prokurör	II	1	320	3	300	
Abiprokurör	—	6	270	10	250	
Sotsiaalministeerium.						
I. Keškasutis.						
1. Kantselei.						
Revident	XVI	1	155	—	—	

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. novembrist 1936.

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

734. Riigiteenijate tasude seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

I.

Riigiteenijate tasude seaduse (RT 31 — 1935) § 8 täiendatakse p. 11 ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 8. Teenistusvanuse-tasu maksmisel arvestatakse teenistusajana, arvates 1. detsembrist 1918:

11) teenistus riigiasutiste juures kindla kuupalgalise juriskonsuldina.

II.

Riigiteenijate tasude seaduse § 3 juurde lisatud tabel I lõpus esinev lause muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Käesolevas tabelis ettenähtud kuupalga normidest kõrgemal määral saavad palka kuus: Riigikohtu esimees — Kr. 430.—, Riigikohtu abiesimees ja osakonna esimees ning Kohtukoja vanem esimees — Kr. 400.—, Riigikohtu liige ja prokurör ning Kohtukoja prokurör — Kr. 380.— ja Kohtukoja osakonna esimees — Kr. 360.—.

III.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. novembrist 1936.

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

735. Riigiteenijate laste-abiraha seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

§ 1. Riigiteenijate tasude seaduse alusel palgasaaajaile makstakse laste-abiraha nende seaduslikkudelt, adopteeritud, legitimeeritud, teise abikaasa eelmistest abieludest sündinud lastelt ja naisriigiteenijatele ka vallaslastelt. Adopteeritud lastelt makstakse abiraha ainult juhul, kui adopteeritud lapsed on abiraha taotleja ülalpidamisel.

§ 2. Laste-abiraha makstakse lastelt kuni nende 18 a. vanuseks saamiseni. Töövõimetuse korral makstakse laste-abiraha laste vanust arvestamata. Töövõimetuks loetakse need lapsed, kes töövõimest on kaotanud vähemalt 75%.

§ 3. Palgasaajate teenistuse asukohad jaotatakse laste-abiraha suuruse suhtes kolme rajooni. Esimesse rajooni arvatakse Tallinn ja Nõmme linn nende administratiiv-piires, teise rajooni — kogu muu Vabariigi maa-ala ja kolmandasse rajooni — teenistuskohad väljaspool Vabariigi piire.

Laste-abiraha makstakse palgasaajale, arvestades palgasaaja üldist laste arvu, igalt abiraha alla kuuluvalt lapselt järgmiste kuunormide alusel:

	I rajoonis.	II rajoonis.	III rajoonis.
	Kr.]	Kr.	Kr.
Kui palgasaajal on üldse 1—2 last	10	7,5	20
„ „ „ „ 3—4 „	12	9	25
„ „ „ „ 5 ja rohkem lapsi	14	11	30

§ 4. Palgasaaja, kellel on õigus laste-abiraha saamiseks, esitab kirjalikult sellekohase avalduse ametiasutisele, kelle teenistuses ta seisab.

Avalduses märgitakse:

1) palgasaaja ametinimetus, nimi ja perekonnanimi ning sündimisaeg;
2) kas palgasaaja abikaasa on riigiasutise, -ettevõtte, — eriotstarbelise kapitali või omavalitsuse teenistuses, kus makstakse laste-abiraha; jaataval korral tähendatakse teenistuskohat ja palgamaär;

3) laste nimi ja perekonnanimi, nende sündimisaeg ja sugulus palgasaajaga (§ 1), eraldi tähendades lapsed, kellelt abiraha taotletakse (§ 2).

§ 5. Avaldusele lisatakse juurde:

1) laste suguluse tõenduseks palgasaajaga (§ 1) ja vanuse tõenduseks — perekonnaseisuametniku poolt antav tõendis; adopteerimise ja legitimeerimise kohta — vastav tõendis;

2) adopteeritud laste ülalpidamise kohta — politsei poolt antud vastav tõendis;

3) laste töövõimetuse kohta — tõendis vastavalt käesoleva seaduse § 6.

§ 6. Töövõimetuse üle otsustavad ja annavad tõendisi riigi või omavalitsuse teenistuses olevad arstid või arstide komisjonid.

§ 7. Ametiasutisel on igal ajal õigus nõuda uusi ja täiendavaid tõendisi abiraha saamise õiguse kohta, kui selles tekib kahtlus või tõendid osutuvad puudulikuks.

§ 8. Laste-abiraha määratakse palgasaajale: 1) teenistusse astumise päevast arvates, kui palgasaaja tõestab oma õiguse abiraha saamiseks hiljemalt kolme kuu jooksul vastavalt käesolevale seadusele; 2) selle tähtaja möödumisel nõudmise esitamise päevast arvates, kui sellele järgneb abiraha saamise õiguse tõestamine hiljemalt kolme kuu jooksul; 3) hiljem — tõestatud nõudmise esitamise päevast arvates.

Sama korda laste-abiraha määramisel rakendatakse ka lapse sündimise puhul.

§ 9. Igast muudatusest palgasaaja perekonnas, mis annab põhjust laste-abiraha maksmise lõpetamiseks, teatab palgasaaja ametiasutisele hiljemalt

kahe nädala jooksul. Seadusliku aluseta makstud laste-abiraha nõutakse tagasi vastuvaidlemata korras.

§ 10. Laste-abiraha makstakse asutise poolt, kelle teenistuses on palgasaaaja.

Kui abirahaõigusliku lapse vanemad on mõlemad riigiteenistuses või üks riigi- ja teine riigiettevõtte, — eriotstarbelise kapitali või omavalitsuse teenistuses, kus makstakse laste-abiraha, — makstakse laste-abiraha sellele, kes neist saab suuremat palka, ühesuurse palga saamisel aga lapse isale.

Ühe lapsevanematest erateenistuses olemine ei takista riigiteenistuses oleval lapsevanemal laste-abiraha saamist.

Kui abirahaõigusliku lapse vanemad on lahutatud või elavad lahus, siis makstakse laste-abiraha vanemale, kelle juures lapsed elavad. Viimast asjaolu tõendatakse kohtuotsusega või selle puudumisel muu vastava tõendisega.

§ 11. Käesoleva seaduse täitmiseks on Majandusministril õigus anda juhtnööre.

§ 12. Käesolev seadus hakkab maksma 1. novembrist 1936. Samast ajast kaotab maksvuse Riigiteenijate laste-abiraha seadus (RT 31 — 1935).

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

736. Majandusloenduse seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

I.

§ 1. 1937. aastal teostatakse majandusloendus, mis haarab loenduse tööstuse, kaubanduse, käsitöö ja liiklemise alal ning palgaliste büdžetilise uurimuse.

§ 2. Kõik asutused, isikud ja ettevõtted, kellesse loendus puutub, on kohustatud majandusloenduse läbiviimiseks andma neilt nõutavaid andmeid.

§ 3. Majandusloenduse läbiviimiseks moodustatakse Majandusloenduse Komitee, mis koosneb Riigisekretärist esimehena, Majandusministri abist abiesimehena ning liikmetena Majandusministeeriumi, Kaitseministeeriumi, Põllutöministeeriumi, Riigi Statistika Keskbüroo, Konjunktuurinstituudi, Kaubandus-tööstuskoja ja Põllutöökoja esindajaist igast ühest üks.

Majandusloenduse Komitee ülesandeks on majandusloenduse kava koostamine ning sellekohaste vormularide kinnitamine; loenduse tähtpäevade määramine; loenduse tulemuste töötlemiskava ja kirjastamise ulatuse määramine.

Loendustööd, andmete töötlemine ja kirjastamine teostatakse Riigi Statistika Keskbüroo poolt.

§ 4. Vabariigi Valitsusel on õigus majandusloenduse teostamiseks anda määrusi ning teha sellekohaseid korraldusi.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majandusminister.

737. Ühingute ja nende liitude seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 11. novembril 1936.

I.

Ühingute ja nende liitude seaduse § 18 (RT 37 — 1926) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 18. Likvideerimisel ülejäänud vara antakse ühingu või liidu põhikirjas määratud üldkasulikuks otstarbeks.

Kui see otstarve ühingu või liidu põhikirjas on määratud üldsõnaliselt või on täiesti määramata või kui põhikiri sisaldab korraldusi, mis ei ole teostatavad või millised on vastuolus käesoleva paragrahvi esimese lõikega, otsustab ülejäänud vara määramise Vabariigi Valitsus, kui vara väärtus on 1000 krooni või enam, ja Siseminister, kui selle väärtus on alla tähendatud summa, arvestades likvideeritud ühingu või liidu sihte.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 11. novembril 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Eenpalu

Siseminister.

738. Vabariigi Valitsuse otsus 11. novembrist 1936.

Määrata kordnikkude, vanemkordnikkude, allkonstaablite, konstaablite ja kriminaal- ja politilise politsei agentide, vanemagentide ja assistentide ametikohad Pensioni seaduse § 31 alusel aktiivteenistuse ametikohtadeks politseis.

Peaminister K. Päts.

Siseminister K. Eenpalu.

Riigisekretär K. Terras.

**739. Määruse Suldino piiripunkti kaudu täispiima Lätimaale välja-
veo ja kooritud piima Eestisse tagasiveo kohta tühistamise määrus.**

Antud Majandusministri poolt 11. novembril 1936.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

Tühistan Määruse Suldino piiripunkti kaudu täispiima Lätimaale välja-
veo ja kooritud piima Eestisse tagasiveo kohta (RT 65 — 1929).

Nr. 10439-T.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor J. Kark.

740. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.

Antud Põllutöoministri poolt 11. novembril 1936.

Alus: Metsaseaduse § 10 (RT 45 — 1934).

Määrán kaitsemetsaks Virumaal Auvere-Joala vallas, ca 3 km Narva linnast, Narva-Tallinna maantee läheduses asuva ja Narva linnale kuuluva puistu „Pritska männik“ umbkaudse pindalaga 12 hektaari, looduses piirimärkidega tähistatud piirides.

Kaitsemets on piiratud: põhjast — Pähklimäe asunduse, idast ja lõunast — Narva linna ja läänest — Tõrvajõe küla põllumajanduslikkude maadega.

Põllutöominister N. Talts.

Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor J. Luik.

741. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.

Antud Põllutöoministri poolt 11. novembril 1936.

Alus: Metsaseaduse § 10 (RT 45 — 1934).

Määrán kaitsemetsaks Virumaal Peetri vallas, Narva-Jõesuust ca 8 km läänepoole, Soome lahe kaldal asuva ja kod. Ivan Dolgov'ile kuuluva maakoha „Kupanje Udrias“ (kinn. nr. 788) osa umbkaudse pindalaga 10 hektaari.

Kaitsemets on piiratud: põhjast — Soome lahega, idast — Mereküla Anela nr. 4 maakoha maadega, lõunast — Kupanje Udrias maakoha põllu-
maadega ning läänest — ojaga.

Põllutöominister N. Talts.

Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor J. Luik.

Kindlustusnõukogu III osakonna poolt 16. oktoobril 1936 vastu võetud ja Sotsiaalministri poolt 2. novembril 1936 kinnitatud

742. Otsus Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ põhikirja maksmapanemise kohta.

Kindlustusnõukogu III osakond, koosolekul 16. oktoobril 1936, Tööstusliku töö seaduse (VSK XI köide, II jagu 1913. a. v. a., IV peatükk) § 478 ja Kindlustusnõukogu seaduse (RT 77/78 — 1920, 210) § 13 II osa p. 16 põhjal otsustas kiita heaks ja panna maksma Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ põhikirja alljärgneval kujul, millega kaotab maksvuse sama kindlustusühingu endine nimetus: Ühistegeliste ja Omavalitsus-asutuste Ettevõtete Tööliste Kinnistusühisus ja põhikiri, mis avaldatud Riigi Teatajas 148 — 1924.

Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ põhikiri.

I. Üldeeskirjad.

§ 1. Ühingu ülesandeks on Eesti Vabariigi piires asuvate omavalitsuste ja ühistegeliste asutiste päralt olevate ettevõtete tööliste ja ametnike kindlustamine õnnetusjuhtumite vastu Tööstusliku töö seaduse alusel (VSK 1913. a. vlj., XI k., 2. j., IV lõige, IV ptk. ühes hilisemate muudatuste ja täiendusega) kui ka tarvilikkude abinõude leidmine õnnetusjuhtumite vältimiseks ja nende tagajärgede pehmendamiseks.

§ 2. Ühingul on kõik juriidilise isiku õigused: ta võib omandada, võõrandada, rentida ja pantida kinnis- ja vallasvara, esineda kohtus nõudjana ja kostjana, sõlmida lepinguid ja asutada liite oma eesmärgile vastavalt kindlustus-organisatsioonidega, ellu kutsuda ning ülal pidada õnnetusjuhtumite läbi vigastatud isikute arstimiseks ja nende tööjõu jaluleseadmiseks ise oma raviasutisi kui ka kokku leppida teiste raviasutistega ühingus kindlustatud isikute arstimise asjus jne.

§ 3. Ühing vastutab enda peale võetud kohustuste eest kõigi oma varadega ja liikmete lisavastutusega (§ 43).

§ 4. Ühingul on pitsat oma nimetusega.

II. Ühingu koosseis.

§ 5. Ühingu liikmeiks on Eesti Vabariigi piires asuvad linnad, alevid, maakonnad ja vallad ning Kooperatiivühingute ja nende liitude seaduse põhjal asutatud ühistegelikud asutised ja liidud, kellel on ettevõtteid, mis kuuluvad tööinspektorite korraldusel või vastavatel juhtumitel Kindlustusnõukogu otsuse põhjal Tööliste õnnetusjuhtumite vastu kindlustuse seaduse alla.

§ 6. Ettevõtte ühingu koosseisu arvamise tähtjaks loetakse selle päeva kell 12 lõunal, mil ettevõtte juhatajale on teatavaks tehtud vastava ametiasutise ettekirjutus ettevõtte Tööliste õnnetusjuhtumite vastu kindlustuse seadusele allumise kohta.

Nende ettevõtete suhtes, kellede töölised käesoleva ühingu asutamise päevaks on juba mujal õnnetusjuhtumite vastu kindlustatud, loetakse ühingu koosseisu arvamise tähtjaks 1. jaanuar 1925.

§ 7. Ettevõtte väljajätmise päevaks ühingu koosseisust loetakse päev, mil tööinspektori teadaanne ettevõtte sulgemise või tema Tööliste õnnetus-

juhtumite vastu kindlustuse seaduse alt vabastamise kohta on ühingule kätte jõudnud.

§ 8. Ühingu koosseisu kuuluva ettevõtte teiste ühingute koosseisu arvamise korral loetakse ettevõtte ühingu koosseisust lahkunuks sellest päevast, mil ettevõtte on arvatud teise ühingu koosseisu. Läheb aga ettevõtte teise ühistegeliku või omavalitsusasutise kätte, kestab ettevõtte tööliste kindlustamine ühingus katkestamatult edasi, kuna kindlustusega seotud õigused ja kohustused lähevad üle uuele omanikule samast päevast, mil uus omanik omandab õigused ettevõtte kohta. Mõlemal juhtumil aga jääb endine omanik vastutavaks kõigi ülemineku eel tekkinud ühingu kohustuste eest.

§ 9. Ettevõtte üleminekust uue omaniku kätte on nii endine kui ka uus omanik kohustatud kirjalikult teatama ühingu juhatusale vähemalt kaks nädalat enne üleminekut. Üleminekupäevaks loetakse vastavas aktis märgitud aeg; puudub aga viimane aktis, siis loetakse üleminekupäevaks ülalnimetatud teadaande esitamise päev. Juhtumil, kui teadaande esitamine endise ja uue omaniku poolt ei toimu ühel ning samal ajal, loetakse ettevõtte ülemineku päevaks esimese teadaande esitamise päev.

§ 10. Iga ühingule alluv ettevõtte on kohustatud tööliste teadmiseks nähtavasse kohta välja panema kuulutuse ühingu nimetuse ja ühingu juhatuse või lähema esinduse asukoha tähistamisega.

III. Ühingu vastutuse ulatus.

§ 11. Ühingus on kindlustatud kõik ettevõtte poolt tööle või teenistusse palgatud mõlemast soost isikud vanusele vaatamata (Tööstusliku töö seaduse § 375), kui nad on Eesti Vabariigi või viimasega vastavas konventsioonis olevate teiste riikide kodanikud. Kindlustuse suhtes sarnanevad ametnikud täielikult töölistega (Tööstusliku töö seaduse § 377). Ettevõtte tööliste kindlustamine ühingus algab ettevõtte astumisega ühingusse (§ 6) ning lõpeb sama ettevõtte lahkumisega ühingust (§ 7).

§ 12. Õnnetusjuhtumite korral kindlustatud isikutega võtab ühing enda peale kõik kohustused Tööstusliku töö seaduses (VSK 1913 a. vlj., XI k., 2. j., IV lõige, IV pkt., II osa, §§ 384—439, ühes hilisemate muudatuste ja täiendustega) ettenähtud ulatuses.

IV. Õnnetusjuhtumite vältimine.

§ 13. Ühingu esindajatekogul on õigus õnnetusjuhtumite vältimiseks välja anda ühingu liikmeile sundmäärusi, mis ei käi vastu maksvaile seadusile ega viimaste alusel väljatöötatud määrusile. Esindajatekogu võib määruste sundmääruste mittetäitmise eest ühingu kasuks erilisi trahve sisse seada. Viimaseid määrab ühingu nõukogu mitte rohkem kui ükssada (100) kr. iga määruse rikkumise eest. Sundmääruste täitmise järele ühingu liikmete poolt valvab ühingu juhatus selleks volitatud isikute kaudu, kusjuures ühingu liikmed on kohustatud tähendatud isikuile võimaldama ettevõtete ülevaatamist.

§ 14. Ühingu esindajatekogul on õigus maksuma panna määrusi autasu andmise kohta õnnetusjuhtumest päästmise kui ka õnnetusjuhtumite vältimise abinõude leiutamise ja täiendamise eest.

V. Kindlustusmaksud ja nende tasumise kord.

§ 15. Kõik kindlustuskulud kannab ettevõtte omanik. Samuti tasub ettevõtte omanik ka ettevõttes töötavate hankijate poolt palgatud isikute kindlustamiskulud; hankija aga on kohustatud need kulud ettevõtte omani-

kule tagasi maksma ja viimasel on õigus vastavaid summasid hankija tasust kinni pidada (Tööstusliku töö seaduse § 378).

§ 16. Ühingu kindlustusmaksud on iga-aastased. Nad määratakse sellekohaste tariifide järgi, mis töötatakse välja ja pannakse maksma Tööstusliku töö seaduse §§ 460—464 ettenähtud korras, arvestades üksikute ettevõtete või naisse kuuluvate tööalade ja tööde kardetavust.

Märkus. Peale iga-aastaste kindlustusmaksude võib esindajatekogu sisse seada ka ühekordseid sisseastemakse, ära määrates nende suuruse kui ka tasumise korra ja tähtajad.

§ 17. Ühingu liige maksab kindlustusmaksu kõigi ettevõtte töös ja teenistuses olevate isikute töötasu kogusumma pealt, kusjuures töötasu hulka arvatakse niihästi igasugune ja iganimeline raha- kui ka raha peale Tööstusliku töö seaduse § 403 ettenähtud alustel ümberarvutatav naturaaltasu. Palgalepingu järgi tööliste arvele kantav materjali ja tööriistade väärtus arvatakse maha sama paragrahvi põhjal tööliste tööstasust. Leidub kindlustatavate isikute hulgas isikuid, kes töötasu sugugi ei saa või kelle töötasu on Tööstusliku töö seaduse § 403 põhjal kindlaksmääratud mustatöölise keskmisest tasunormist väiksem, siis võetakse kindlustusmaksude arvestamise aluseks nende isikute eest tähendatud mustatöölise keskmine tasunorm.

§ 18. Igal jaanuarikuul maksavad ühingu liikmed ühingu juhatusele või kohalikule esindusele esialgselt arvutatud kindlustusmaksu aasta eest ette; pärast aasta lõppu aga, kui ettevõtte poolt aasta jooksul väljamakstud töötasu (§ 17) kogusumma selgunud, tehakse möödunud aasta eest lõpparve. Annab lõpparve suurema summa, kui ühingu liikme poolt aasta algul esialgse kindlustusmaksuna sisse makstud, on liige kohustatud kuu aja jooksul lõpparve tegemisest arvates puuduva summa ühingule ära maksma. Selgub aga, et esialgne kindlustusmaksu-summa on lõpparve summast suurem, kantakse ülearuselt makstud summa järgmise aasta kindlustusmaksude arvele või makstakse liikmele tagasi.

Märkus 1. Aasta jooksul ühingusse astunud liikmed maksavad esialgselt kindlustusmaksu ainult möödumata aastaosa eest, ja nimelt ühe kuu jooksul ühingusse astumise päevast arvates (§ 6).

Märkus 2. Ühingu nõukogu loaga võib juhatus üksikuilt ettevõtteil, arvestades nende tegevuse iseloomu ja iseärasusi, esialgselt preemiat võtta lühema aja eest kui üks aasta, samuti teha ka lõpparveid nendega lühemate vaheaegade järele.

§ 19. Ühingu esindajatekogul on õigus kindlustusmaksude tasumise tähtaja möödalaskmise eest sisse seada ühingu kasuks viivitusraha, kuid mitte rohkem kui üks protsent (1%) kuus.

§ 20. Esialgne kindlustusmaks arvutatakse üldiselt ettevõtte poolt eelmise kalendriaasta jooksul makstud töötasu kogusumma pealt. Esimest aastat töötavate ettevõtete esialgse kindlustusmaksu arvutamise aluseks võetakse nende ettevõtete tööliste ligikaudne aastane töötasu kogusumma.

§ 21. Ühingu liikmed on kohustatud esitama ühingu juhatusele nõudmise peale kõik neile teadaolevad ja niihästi esialgse kindlustusmaksu arvutamiseks kui ka lõpparve tegemiseks tarvisminevad andmed. Nende andmete esitamise korra ja tähtaja määrab kindlaks ühingu esindajatekogu või viimase volitusel nõukogu (Tööstusliku töö seaduse § 471). Ei esita liige tähendatud andmeid määratud tähtajaks, arvutatakse kindlustusmaks kuni

nõutud andmete esitamiseni nende andmete põhjal, mis ühingu juhatusel käepärast (Tööstusliku töö seaduse § 472).

§ 22. Ühingu juhatusel on õigus igal ajal lasta oma volinikel hankida kõiki kindlustusmaksudesse puutuvaid andmeid ettevõtte raamatutest ja dokumentidest. Liige ei tohi ühingu volinikele selleks takistusi teha. Samuti on ühingu nõukogul õigus töötasu täpse arvutamise otstarbel maksma panna sundmääruisi palga- ja muude raamatute vormi ja pidamise kohta ühingu liikmete ettevõttele.

§ 23. Liikmed on kohustatud ühingu juhatusele kahe nädala jooksul kirjalikult teatama kõigist muutustest ettevõttes, mis võivad põhjustada ettevõtte üleviimist ühest kindlustusmaksu tariifi kardetavusklassist teise. Küsimuse otsustamisel, missuguseist muutustest tuleb teatada, peavad liikmed kohaldama tariifi määruisi, kahtluse korral tuleb aga pöörduda seletuse saamiseks ühingu juhatuse poole.

§ 24. Leiab liige, et ühingu juhatuse on kohaldanud tema suhtes tariifi vööriti, võib ta selle kohta esineda kaebusega ühingu esindajatekogus. Kaebused tuleb esitada ühe kuu jooksul juhatuse korralduse saamisest arvates. Kaebuse tõstmine ei takista igatahes arvestatud kindlustusmaksude sissenõudmist (Tööstusliku töö seaduse § 466).

§ 25. Esindajatekogu otsuse peale eelmises paragrahvis tähendatud kaebuse asjus võib liige edasi kaevata kahe kuu jooksul Kindlustusnõukogusse. Kindlustusnõukogu otsus kaebuse kohta on lõplik (Tööstusliku töö seaduse § 467).

§ 26. Kui selgub, et kindlustusmaksud on arvutatud ebaõigete andmete põhjal või et ettevõtte on arvatud tariifi kohaldamisel ebaõigesse liiki, samuti ka juhtumil, kui ettevõttes on teostunud muutused, millede tõttu ettevõtte tuleb üle viia teise kardetavuse liiki, on juhatusel õigus ühingu liikmelt nõuda lisa varem makstud kindlustusmaksudele, samuti on liikmel vastavil juhtudel õigus tagasi saada ülearu makstud summad.

§ 27. Ühingu esindajatekogu võib §§ 21, 22 ja 23 ettenähtud kohuste mittetäitmise eest sisse seada erilisi trahve ühingu kasuks. Viimaseid määrab ühingu nõukogu, kuid mitte rohkem kui kakssada viiskümmend (250) kr. iga kohuste mittetäitmise juhtumi eest.

§ 28. Tähtjaks maksmata jäänud kindlustusmaksude trahvi- ja viivitusrahade sissenõudmist ühingu liikmeilt toimetab ühingu juhatuse otsusel kohalik politsei. Tähendatud otsuse kätte saanud, teeb politsei võlgnikule ettepaneku tasuda nõutav summa kuu aja jooksul. Jääb nõutud summa kuu aja jooksul tasumata, langeb võlgniku vara nõutavate summade katmiseks viibimata üleskirjutamisele ja seejärel avalikule väljapakkumisele administratiiv-sissenõudmise korras.

VI. Kindlustustasu väljamaksmise tingimused ja kord.

§ 29. Iga ühingule alluv ettevõtte peab kõigile oma tööliste teatavaks tegema, et õnnetuse korral on vigasaanu kohustatud, kui tema tervislik seisukord seda ei takista, ajaviitmata teatama ettevõtte juhatajale õnnetusjuhtumist.

§ 30. Ühingu liige või tema volinik (ettevõtte juhataja) on kohustatud igast õnnetusjuhtumist kindlustatud isikutega teatama kirjalikult ühingu juhatusele hiljemalt kahe päeva jooksul, ära tähendades: vigasaanu nime ja perekonnanime, vanuse ja perekonnaseisu, tööala ja ameti, töötasu suuruse ettevõtte väljaarvutuse järgi, vigastuse iseloomu ja lühikese juhtumi kirjel-

duse. Selle määruse rikkumise eest võib ühingu nõukogu karistada ettevõtte juhatajat rahatrahviga kuni viiekümne (50) kroonini. Peale selle on ühingu liige või tema volinik (ettevõtte juhataja) kohustatud ettevõtte kulul muretsema ning peale kättesaamist nädala jooksul ühingu juhatusale või esindusele esitama ära kirjad asjassepuutuvast politsei protokollist, vajalised arstitunnistused ja kõik muud olemasolevad dokumendid ja andmed õnnetusjuhtumi, selle tagajärgede ja kindlustustasu suuruse kohta.

§ 31. Ühingul on õigus õnnetuse korral asja uurimiseks oma volinik kohale saata, kellele ühingu liige või tema volinik on kohustatud andma oma kaasabi.

§ 32. Vigasaanu on kohustatud kindlustustasu nõudmisega enne kohtu poole pöördumist esinema ühingu juhatus ees (Tööstusliku töö seaduse § 417). Pärast kindlustustasu nõudmist kui ka kõigi tarvilike andmete ja dokumentide kättesaamist on ühingu juhatus kohustatud hiljemalt kuu aja jooksul Tööstusliku töö seaduse IV ptk. põhjal ja seaduses ettenähtud korras tegema kindlustustasu asjus oma otsuse. Ühingu juhatus motiveeritud otsus ühes edasikaebamiskorra ja -tähtaja äratähendamisega teatatakse asjaosalistele pooltele kirjalikult.

§ 33. Pensionide väljamaksmise tähtjaid määratakse kindlaks ühingu juhatus ja pensionäri omavahelisel kokkuleppel; ei järgne niisugust kokkulepet, toimub pensioni väljamaksmine kuuviisi, iga kuu peale ette. Abiraha makstakse iga möödunud nädala eest kas ühingu kassast või kokkuleppel ühinguga asjaomase haigekassa või ühingu liikme kaudu.

VII. Ühingu varad. Kinnisvarade omandamise ja võõrandamise kord. Liikmete vastutus ühingu kohustuste eest.

§ 34. Ühing saab tulusid:

- a) liikmete ühekordseist sisseaste- ja iga-aastastest kindlustusmaksudest;
- b) ühingu varade kasutamisest;
- d) ühingu poolt määratavatest trahvidest ja viivitusrahadest;
- e) annetustist ja muudest juhuslikest allikaist.

§ 35. Saadud tulusid tarvitatakse:

- a) pensionikapitali moodustamiseks;
- b) abirahadeks ja muudeks ühekordseiks väljaminekuiks;
- d) ühingu valitsemise kulude katteks;
- e) tagavarakapitali moodustamiseks;
- g) õnnetusjuhtumite vältimise ja nende tagajärgede pehmendamise abinõude teostamiseks;

h) tarviduse järgi muiks väljaminekuiks kui ka mitmesuguste erikapitalide moodustamiseks esindajatekogu määramisel.

Märkus. Ühingu asutamise ja organiseerimise kulud kustutatakse esindajatekogu poolt kinnitatud korras hiljemalt viie aasta jooksul.

§ 36. Pensionikapitali suurus peab vastama kõigile tegelikele pensionäridele kuuluvate pensionide kapitaliseeritud väärtusile, kusjuures see väärtus arvatakse Kindlustusnõukogu poolt kinnitatud tabelite järgi.

§ 37. Ühingu tagavarakapitali arvatakse:

- a) vähemalt viis (5) protsenti iga-aastastest kindlustusmaksudest;
- b) ühekordsed sisseaste-maksud, trahvi- ja viivitusrahad;
- d) annetused, mil ei ole kindlaksmääratud otstarvet (eriotstarbeiks annetatud summad tarvitatakse annetajate poolt määratud otstarbeiks);

e) summad, mis jäävad üle ühingu väljaminekuist ja kohustusist kui ka pensioni- ja erikapitalideks mahaarvamisest.

Kui ühingu tagavarakapital on 10% pensionikapitalist, siis on ühingu esindajatekogul õigus ära jätta sunduslikud iga-aastased mahaarvamised tagavarakapitaliks.

§ 38. Ühingu pensionikapital mahutatakse riiklikesse ja valitsuse poolt tagatud väärtpabereisse kui ka linna- ja maahüpeteekasutiste obligatsioonidesse, mida Kindlustusnõukogu lubab omandada.

Muid ühingu summasid võib mahutada nii üldnimetatud väärtpabereisse kui ka hoiule ja jooksvale arvele Eesti Panka ning erarahaasutistesse, viimasel juhtumil Sotsiaal- ja Majandusministri vahelisel kokkuleppel antud juhtnõuade kohaselt.

§ 39. Pensionikapitali arvel omandatud väärtpaberid näidatakse ühingu äriseisus alati ostuhinnaga. Muud ühingule kuuluvad väärtpaberid näidatakse äriseisus aruandeaasta viimase päeva börsikursiga, kusjuures kantakse ümberhindamisel saadud kasud kui ka kahjud kulude ja tulude arvele.

§ 40. Ühingule kuuluvad väärtpaberid hoitakse Eesti Pangas.

§ 41. Kindlustusnõukogu loaga võib ühing:

a) tarvitada osa oma kapitalidest, nende hulgas ka pensionikapitalist, kivimajade ja nende juures asuvate kõrvalehitiste omandamiseks ja püstitamiseks kõigis Vabariigi linnades, kasutades neid ehitisi ühingu oma tarvitusel, üüritavaiks elukortereiks ja äriruumeks, niisama ka haigemajadeks ning õnnetusjuhtumite läbi vigasaanute varjupaikadeks;

b) oma liikmeile kindla tagatise vastu välja anda laenusid eluhoonete, koolide, haigemajade ja muude tööliste tarvitusel määratud asutiste ehitamiseks.

Märkus. Ühingule kuuluvate kinnisvarade koguväärtus ei tohi olla suurem kui üks viiendik ühingu kapitalidest. Kõik ühingule kuuluvad kinnisvarad peavad olema tule vastu kindlustatud vähemalt nende bilansiväärtuse summas, millest maha arvatud maa ja vundamendi väärtus.

§ 42. Kindlustusnõukogu loaga võib ühing eelmises (41) paragrahvis ettenähtud piirides teha pensioni- ja tagavarakapitalist ajutist laenu haigemajade ja õnnetusjuhtumite juures vigasaanuile varjupaikade ehitamiseks ja sisseseadmiseks. Nende laenude kustutamise tähtajad ja tingimused määrab kindlaks igal üksikul juhtumil Kindlustusnõukogu.

§ 43. Kui ühingu jooksvaist sissetulekuist ei jätku kindlustustasu maksmiseks, pensionikapitaliks mahaarvamiseks ja ühingu muude tarvete ja kohustuste katteks, siis võetakse vajalised summad tagavarakapitalist. Ei jätku selleks ka tagavarakapitali, siis jaotatakse puuduv summa ühingu liikmete vahel proportsionaalselt iga liikme aasta-kindlustusmaksu summale sel aastal, mil erakordsed väljaminekud tekkisid, ja nõutakse neilt sisse lisa-kindlustusmaksudena.

Lisakindlustusmaksude sissenõudmist toimetatakse samas administratiiv-sissenõudmise korras, nagu muude kindlustusmaksude sissenõudmist (§ 28).

VIII. Ühingu valitsemine.

§ 44. Ühingu asjaajamist juhivad: 1) esindajatekogu, 2) nõukogu ja 3) juhatus.

A. Esindajatekogu.

§ 45. Esindajatekogu on ühingu juhtiv organ. Tema otsustab kõiki ühingu asju, mis selle põhikirja järgi pole antud nõukogu või juhatuse hooleks, kuid tingimata kuulub esindajatekogu otsustamisele:

a) juhatuse, nõukogu ja revisjonikomisjoni liikmete ja nende kandidaatide valimine ning neile tasu määramine;

b) ühingu aasta-aruande ja eelarve läbivaatamine ja kinnitamine;

d) ühekordsete ja iga-aastaste kindlustusmaksu-tariifide ning ühekordsete kindlustusmaksude tähtaja ja tasumise korra määramine;

e) lisakindlustusmaksude suuruse ja sissenõudmise korra kindlaks-määramine;

g) juhatuse, nõukogu ja revisjonikomisjoni peale antud kaebuste läbi-vaatamine ja nende organite ametist tagandamine enne volituste tähtaja lõppu;

h) põhikirja muutmine;

i) määruste kinnitamine autasu andmiseks õnnetusjuhtumite korral päästmise ja säärase juhtumite vältimiseks abinõude leiutamise ja täien-damise eest;

j) määruste kinnitamine õnnetusjuhtumite vältimiseks ning nende määruste täitmise järelevalve-korra kindlaksmääramine;

k) põhikirjas ettenähtud trahvide ja viivitusrahade määramise korra kinnitamine;

l) kinnisvara omandamine, võõrandamine, rendile-andmine ja pantimine;

m) õnnetusjuhtumite läbi vigasaanuile arstimisasutiste ja varjupaikade ehitamine ning laenutegemine ühingu pensioni- ja tagavarakapitalist nende varjupaikade ning arstimisasutiste ülesehitamiseks ja korrashoidmiseks;

n) tariifikomisjoni kodukorra kinnitamine, komisjoni liikmete valimine ja nende volituste aja määramine;

o) juhatuskirjade kinnitamine revisjonikomisjonile, nõukogule ja juha-tusele;

p) ühingu tegevuse lõpetamine ja tema asjade likvideerimise korra lõpetamine.

§ 46. Igal ühingu liikmel, kelle ühingus kindlustatud tööliste arv ei ulatu üle kümne (10), on esindajatekogus üks (1) hääl. Liikmed, kel on kindlustatud üle kümne (10) töölise, saavad iga kümne töölise kohta ühe hääle, kuid seejuures ei või ühelgi liikmel olla üle kümne (10) hääle. Iga ühingu esindaja peab esitama sellekohase kirjaliku volituse enne esin-dajatekogu koosolekut. Volituse edasiandmine ei ole lubatud.

§ 47. Esindajatekogu koosolekud on korralised ja erakorralised, nende kokkukutsumise kohaks on Tallinn. Korralised esindajatekogu koosolekud kutsutakse kokku ühingu juhatuse poolt iga aasta esimesel poolel möö-dunud aasta aruande ja käesoleva aasta eelarve läbivaatamiseks ning kinni-tamiseks, juhatuse ja nõukogu liikmete ning nende asemikkude ja revisjoni-komisjoni liikmete valimiseks kui ka muude ühingu tegevusse puutuvate küsimuste otsustamiseks.

Erakorralisi esindajatekogu koosolekuid kutsub kokku juhatus kas omal äranägemisel või revisjonikomisjoni ja vähemalt ühe kümnendiku osa ühingu liikmete nõudmisel; säärane nõudmine tuleb täita mitte hiljem kui ühe kuu jooksul nõudmise saamise päevast arvates. Peale selle on juhatus kohustatud kokku kutsuma erakorralisi esindajatekogu koosolekuid Sotsiaal-ministri nõudmisel tema poolt antud tähtaja jooksul.

§ 48. Esindajatekogu koosolekuist peab teatatama ühingu liikmeile esindajatekogu poolt määratud viisil, kas tähtitud kirjaga või ajalehtede kaudu, vähemalt kolm nädalat enne koosolekut. Kutsetes olgu ära tähendatud: aeg, koht ja koosoleku päevakord.

Sel teel kokkukutsutud esindajatekogu koosolek on otsusevõimeline kõigi ühingu tegevusse puutuvate küsimuste otsustamiseks ilmunud esindajate arvule vaatamata.

§ 49. Esindajatekogu koosoleku avab nõukogu esimees või tema ase-täitja. Koosolek valib enda keskelt koosoleku juhataja. Koosolekust osa-võtjate volitusi kontrollib nõukogu.

§ 50. Koosolekul otsustatakse asju koosolevate esindajate liht-häälte-enamusega, välja arvatud: a) põhikirja muutmine, b) kinnisvara omanda-mine, võõrandamine ja pantimine, d) laenude tegemine, e) valitud tegelaste tagandamine enne volitusaja lõppu ja g) liikmete väljaheitmine, millede otsustamiseks on tarvilik vähemalt kaks kolmandikku koosviibivate esin-dajate häälest.

Valimistel loetakse valituiks need kandidaadid, kes on saanud üle poole koosolevate esindajate häälest. Ei saa valimistel tarvilik hulk kandi-daate nõutavat enamust, siis toimetatakse samal koosolekul järelvalimised.

§ 51. Salajane hääletamine esindajatekogu koosolekul on sunduslik kõigil valimistel, samuti ka juhatause, nõukogu ja revisjonikomisjoni liikmete vastutusele võtmise ja nende ametikohuste täitmisest tagandamise küsimuste otsustamisel. Kõigil teistel juhtumel määrab koosolek ise kindlaks hääle-tamise korra.

§ 52. Esindajatekogu koosoleku otsused kantakse protokolli, millele kirjutavad alla koosoleku juhataja, koosolekul viibivad juhatause ja nõukogu liikmed ja vähemalt kolm koosolekul valitud esindajat.

Koosoleku otsuste protokollimisel tuleb ära tähendada, missuguse häälteenamusega otsused on tehtud; samuti tuleb üles märkida sealjuures avaldatud eriarvamused.

§ 53. Esindajatekogu otsused kinnisvara omandamise kui ka kõigi muude asjade kohta, millede kinnitamist nõuavad Kindlustusnõukogu seadus ja käesolev põhikirja, jõustuvad alles Kindlustusnõukogu loaga.

§ 54. Kõik ühingu sundusliku iseloomuga teadaanded avaldatakse Riigi Teatajas ja esindajatekogu poolt tunnustatud häälekandjas.

B. Nõukogu.

§ 55. Nõukogu koosneb esindajatekogu poolt kolmeks aastaks valitud kuuest liikmest ja kolmest liikme-asemikust. Esimese kahe aasta jooksul langeb välja üks kolmandik nõukogu liikmeist ja nende asemikest liisu või kokkuleppe teel, pärast — valimisvanuse järgi. Nõukogu liikmed valivad enda keskelt aasta peale esimehe, selle asetäitja ja sekretäri.

§ 56. Nõukogu liikme kohuste täitmisele, kes lahkunud enne oma ametiaja lõppu või kellel ajutiselt pole võimalik täita oma kohuseid, astub asemik valimisvanuse järgi, ühetaolise vanuse korral saadud häälteenamuse järgi; on nad aga valitud ühetaolise häältearvuga, siis liisu järgi. Lahkunud nõukogu liikme asemele astunud asemik täidab tema kohuseid lahkunud liikme volituse aja lõpuni, mitte aga kauem, kui selle ajani, milleni asemik ise oli valitud. Asemikul on nõukogu liikme kohuste täitmise ajal kõik selle kohused ja õigused.

§ 57. Nõukogu koosolek on otsusevõimeline, kui koos on nõukogu esimees või tema asetäitja ja vähemalt pooled liikmed. Otsused tehakse liht-häälteenamusega. Häälte poolnemise korral otsustab küsimuse juhataja hääl. Nõukogu koosolekute kohta peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik kooslnud nõukogu liikmed. Nõukogu liige, kes ei nõustu enamuse otsusega, vabaneb vastutusest tehtud otsuse tagajärgede eest, kui ta laseb protokollida oma eriarvamuse selle kohta.

§ 58. Nõukogu peab koosolekuid tarviduse järgi. Nõukogu kutsub kokku esimees või tema asetäitja, kuid õigus nõukogu kokku kutsuda on ka kolmel nõukogu liikmel, juhatusel ja revisjonikomisjonil.

§ 59. Nõukogu ülesandeks on: a) üldine valve selle järele, et asju aetakse ühingu põhikirja piirides, samuti ka ühingu kassa, arvepidamise ja aruande revideerimine igal ajal oma äranägemise järgi, kuid mitte harve-mini kui üks kord iga kolme kuu jooksul; b) juhatuse ettepanekul all-kirjade arvu ja isikute määramine, kes kirjutavad alla ühingu kohustustele; d) trahvide määramine ühingu sundmääruste rikkumise korral; e) nende küsimuste lõplik otsustamine, millede juures juhatusliikmete arvamusel erinesid sedavõrd, et ükski ettepanek ei saanud absoluutset häälteenamust; g) juhatuse poolt koostatud kulude-eelarve läbivaatamine, samuti ka juha-tusele loa andmine kinnitatud eelarve piiridest tarviduse korral üle astuda; h) aasta-aruande läbivaatamine ja ühes oma ning revisjonikomisjoni otsu-sega esindajatekogule kinnitamiseks esitamine; i) juhatuse ettepanekul ühingu jooksvate summade paigutamise asjus otsustamine; j) kõigi küsimuste läbi-vaatamine, mis juhatuse või revisjonikomisjoni soovil esitatakse nõukogule läbivaatamiseks; k) kõigi esindajatekogule esitatavate küsimuste esialgne läbi-vaatamine ja l) kõigi küsimuste otsustamine, mis kuuluvad esindajatekogu võimupiiri, kuid viimase poolt antakse nõukogu hooleks.

§ 60. Nõukogu liikmed saavad tasu esindajatekogu määramise järgi.

§ 61. Nõukogu esindajal on õigus ühingu juhatuse koosolekuist osa võtta sõnaõigusega, kuna juhatusliikmed on kohustatud nõukogu koosolekuil tarvilikke seletusi andma.

§ 62. Nõukogu liikmete vastutus allub samadele määrustele, mis maksvad juhatusliikmete kohta.

D. Juhatus.

§ 63. Juhatus koosneb esindajatekogu poolt kolmeks aastaks valitud kolmest liikmest ja kolmest liikme-asemikust. Esimese kahe aasta jooksul langeb välja üks liige ja üks asemik liisu või kokkuleppe teel, pärast valimis-vanuse järgi. Juhatusliikmed valivad enda keskelt aasta peale esimehe, selle asetäitja ja sekretäri.

§ 64. Juhatusliikme kohuste täitmisele, kes lahkub enne oma ameti-aja lõppu või kellel ajutiselt pole võimalik oma kohuseid täita, astub asemik valimisvanuse järgi, ühetaolise vanuse korral saadud häälteenamuse järgi, on nad aga valitud ühetaolise häältearvuga, siis liisu järgi.

Lahkunud juhatusliikme asemele astunud asemik täidab tema kohuseid lahkunud juhatusliikme volituste aja lõpuni, mitte aga kauemini kui selle ajani, milleni asemik ise oli valitud. Asemikul on juhatusliikme kohuste täitmise ajal kõik selle kohused ja õigused.

§ 65. Juhatuse koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa kolm juhatusliiget või nende asemikku. Juhatuse otsused tehakse liht-

häälteenamusega. Juhatuse koosolekute kohta peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik juhatusliikmed. Juhatusliige, kes ei nõustunud enamuse otsusega, vabaneb vastutusest tehtud otsuse tagajärgede eest, kui laseb protokollida oma eriarvamuse selle kohta.

§ 66. Juhatus on ühingu täidesaatvaks ja valitsevaks organiks ning kõigis ühingu asjus tema seaduslikuks esindajaks (Balti eraseaduse III k. § 2918 ja Tsiviil-kohtup. sead. § 1804). Eriti on juhatuse ülesandeks:

a) ühingu alluvate ettevõtete nimekirja pidamine;

b) ühingu teenijate palkamine ja lahtilaskmine, teenijate varustamine tarvilikkude juhatuskirjade ja volitustega ning neile palga määramine esindajatekogu poolt kinnitatud eelarve piires;

d) järelevalve ühingu kindlustatud isikute töötasu kohta antavate teatelehtede korrapärase esitamise ja kindlustusmaksude ning muude sissetulekute tähtajalise tasumise kohta;

e) ühingu kindlustatud isikuile ja nende perekondadele õnnetusjuhtumite läbi tekkinud vigastuse korral kindlustustasu maksmine;

g) põhikirjas ettenähtud trahvide sissenõudmine ja viivitusrahade määramine ning sissenõudmine;

h) kaitseabinõude väljatöötamine tööliste ja teenijate õnnetusjuhtumite vältimiseks ja juhtnööride väljaandmine nende abinõude tegeliku tarvitamise kohta;

i) aasta-eelarve ja -aruande koostamine ja nõukogu kaudu esindajatekogule kinnitamiseks esitamine;

j) kindlustusmaksude suuruse määramine kindlaksmääratud korras kinnitatud tariifi põhjal ja nende sissenõudmine.

§ 67. Juhatusliikmed vastutavad isiklikult ja solidaarselt kõigi kahjude eest, mis nad ühingu teinud oma tegevusetu oleku kui ka käesoleva põhikirja, esindajatekogu otsuste ja esindajatekogu poolt antud juhatuskirjade rikkumisega ning seadusvastaste tegudega.

Juhatusliikmete kohtulikule vastutusele võtmist otsustab esindajatekogu, nõukogu või revisjonikomisjoni ettepanekul.

§ 68. Juhatusliikmed saavad tasu esindajatekogu poolt määratud piires ja viisil.

IX. Aruandmine ja revisjon.

§ 69. Ühingu aruandeaastaks loetakse aeg 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini.

§ 70. Ühingu juhatus koostab aruande igal aastal ühingu tegevuse kohta. Aruanne peab sisaldama: arvete seisu aasta algul, arvete läbikäigu aasta jooksul, arvete seisu aasta lõpul ja kasude ja kahjude arve.

Märkus. Pensionikapitali arvel omandatud väärtpaberite arve eraldatakse arvete seisus teiste väärtpaberite arvest.

§ 71. Kolm nädalat enne esindajatekogu koosolekut saadetakse aruanne ühingu liikmeile; sellest ajast peale on ühingu äriraamatud ühingu liikmeile läbivaatamiseks avatud.

§ 72. Pärast aruande kinnitamist esindajatekogu poolt avaldab juhatus väljavõtte aruandest Riigi Teatajas ja esitab täieliku aruande ühes esindajatekogu koosoleku protokolliga ära kirjutatud kolmes eksemplaris Sotsiaalministeeriumile.

§ 73. Peale aruande peab juhatus esitama igal aastal Sotsiaalministeeriumile ühingu operatsioonisessse puutuvaid statistilisi teateid ja andmeid õnnetusjuhtumite kohta ühingu alla kuuluvais ettevõtteis. Statistiliste teatelehtede vormi kinnitab Kindlustusnõukogu.

§ 74. Aasta-aruande revideerimiseks valib esindajatekogu enese keskelt igal aastal vähemalt kolmeliikmelise revisjonikomisjoni. Revisjonikomisjoni liikmeiks ei või olla juhatus ega nõukogu liikmed ega ühingu teenistuses seisvad isikud.

§ 75. Revisjonikomisjonil on õigus revideerida kogu ühingu asjaajamist igal ajal ja läbi vaadata aasta-aruannet ja eelarvet ning aruandesse puutuvaid raamatuid, arveid ja dokumente. Kõik revisjonikomisjoni teadaanded ja otsused peab juhatus esitama lähemale esindajatekogu koosolekule läbivaatamiseks.

X. Põhikirja muutmise kord. Ühingu tegevuse lõpetamine.

§ 76. Esindajatekogu otsused põhikirja muutmise ja täiendamise asjus jõustuvad pärast seda, kui nad on kinnitatud Tööstusliku töö seaduse § 478 ettenähtud kindlustusühingu põhikirja kinnitamise korras.

§ 77. Ühingu tegevuse lõpetamise korral toimub tema asjade likvideerimine Kindlustusnõukogu poolt kindlaksmääratud alustel.

Sotsiaalminister O. Kask.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor Joh. Sonin.

Kindlustusnõukogu III osakonna poolt 16. oktoobril 1936 vastu võetud ja Sotsiaalministri poolt 2. novembril 1936 kinnitatud

743. Otsus Eesti Töölise Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariifi maksmapanemise kohta.

Kindlustusnõukogu III osakond, koosolekul 16. oktoobril 1936, Tööstusliku töö seaduse (VSK XI köide II jagu 1913 a. v. a., IV peatükk) § 460 ja Kindlustusnõukogu seaduse (RT 77/78—1920, 210) § 13 II osa p.p. 12 ja 13 põhjal otsustas kiita heaks ja panna maksma Eesti Töölise Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariifi alljärgneval kujul.

Eesti Töölise Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariif.

Tööstuste nimetus	Kindlustusmaksu-tariifi määrad 1000 snt. etteotsast	Kindlustusmaksu-tariifi määrad käsitsitöötav. ettevõtetele
I. Murrud ja kaevandused. 1. Paekivi-, marmori-, kipsi-, fosforiidi-, põlevkivikaevandused ja -murrud, raud- ja muude kivide väljavõtmine ja purustamine lõhkeainete tarvitamisega	40	

Tööstuste nimetus	Kindlus- tasmaksu- tariifi määrad 1000 snt. töötasust	Kindlus- tasmaksu- tariifi määrad käsitsitöö- tav. ette- võtteile
2. Paekivi-, marmori-, kipsi-, fosforiidi-, põlevkivikae- vandused ja -murrud, raud- ja muude kivide väljavõt- mine ja nende purustamine lõhkeainete tarvitamiseta	30	
3. Lubjakivimurrud ühes lubjaahjudega, kruusa- ja lii- vaugud	22	
4. Turbatööstus ja savivõtmistööd savi aukudest lõhke- ainete tarvitamiseta	14	
II. Mineraalide ümbertöötamine.		
5. Telliskivi- ja silikaatkivitehased, tsemendi-, mehaa- nilised tahvelklaasivabrikud, kipsi- ja muud mineraa- liveskid, turbapõhu- ja kriiditööstused	24	14
6. Graniit-, marmor- ja betoonkauba-, ahjupoti- ja savi- nõu-, paekivitahumis- ja hõõveldamis-, vesikivi-, käia-, klaasi- ja peegliklaasilihvimis- ja hõbetamis- tööstused	10	6
7. Klaasipuhumis-, portselani- ja fajansivabrikud ja portselandekoortööstused	8	4
III. Metallitööstus.		
8. Masina-, katla-, laeva-, vaguni-, lennuki-, auto-, autobuse- ja põllutööriistade-tehased ja nende mon- teerimistööd, laevaparandustööd laevadel ning pis- tongi- ja padrunitehased	28	
9. Traadi-, naela-, kruvi-, metalltorude-, hobuseraua-, vankri-, vankritelje-, vankrivedrutehased, tina- ja alumiiniumkaubatööstused, sepa-, tsinkimis- ja gal- vaanitöökojad	22	15
10. Elektrimasinate-, raua- ja malmivalamistehased, ma- sina-, laeva-, vaguni-, autoparandustöökojad ja pleki- sepatöökojad ühes välistöödega	20	
11. Mehaanika-, jalgratta-, lambi-, laterna-, kapsli-, tuubi-, metallmuusikariista-, vaskkauba-, vasevala- mis-, vee- ja auruküttetööstused ühes torustikkude sissepanemistöödega lõhkeainete tarvitamiseta, pis- tongi- ja padrunitööstused ilma lõhkeainega täit- mata ja metallikeetmis- (sveissimis-) tööd	16	12
12. Telefoni-, raudvoodi-, metallpärja-, noa-, viili-, luku-, hingede- ja metallnõõbivabrikud, plekk-, traat-, raud- ja teraskaubatööstused, lukusepa- ja jalgratta- ja las- keriistade parandustöökojad	12	5
13. Kirurgia-, optika- ja füüsikariistade, kuld-, hõbe- ja pronksasjade, nõela-, terassule- ja raadioaparaadi-		

Tööstuste nimetus	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad 1000 snt. tööstasust	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad käsitsitöö- tav. ette- võtteile
tööstused, peenmehaanika-, graveerimis- ja pitsati- töökodad	5	3
IV. Keemiatööstus.		
14. Ilutulevabrikud	60	
15. Püssirohu-, lõhkeainete-, tselluloidi- ja superfos- faadivabrikud	40	
16. Kummi-, gutapertši-, mineraalõli-, bensiini-, petroo- leumi-puhastamis-, tõrva- ja puudestillatsioon- tööstused ja puuimmutamistööd	26	20
17. Linaseemne-, kookospähkli- ja muude taimeõlide, värnitsa- ja värvipuuekstrakti-, liimi-, mineraalvärvi- ja pudretivabrikud, kondiveskid, kunstliku jää töös- tused ja tuletikuvabrikud	16	10
18. Kunstsarve-, linoleumi-, vahariide-, glütseriini-, dekstriini-, atsetüleengaasi- ja katusepapi- vabrikud, äädikahappe-, eetri-, õhuhapniku-, söehapniku-, to- rude isoleerimise, päevapildiplaadi ja filmitööstused ning keemiavabrikud, mis eraldi nimetamata	13	8
19. Seebi-, küünla-, steariini-, vankrimäärde-, sooda- ja pesutähtsusevabrikud ja seaharjaste sorteerimine . .	6	3
20. Apteegirohtude-, laki-, lakkvärvi-, õlivärvi-, värvi- segamis-, lakeerimis-, tindi-, elektrielemendi-, email- leerimis-, kummiasjade paranduse ja päevapildipa- beri-tööstused	5	3
21. Lõhna- ja eeterlikkude õlide, kosmeetikainete-, vahakauba- ja saapamäärdetööstused ning farmat- söitilised laboratooriumid	4	3
V. Nahatööstus.		
22. Nahavabrikud (talla- ja pinsolinahk)	20	8
23. Nahavabrikud (pealishnahk), karusnaha- ja karusnah- kade värvimise tööstused	10	6
24. Sadulsepa-, peennahakaupade-, nahkkinda- ja mööb- lite üleriistamise tööstused	4	2
VI. Tekstiiltööstus.		
25. Vati-, villakraasimis-, villaketramis-, toorlinapuhas- tamise-, taku- ja kunstvillatööstused	14	
26. Lina-, džuudi-, köie- ja vildivabrikud	10	4
27. Puuvilla- ja kalevivabrikud, masinarihma- ja vooliku- tööstused	7	
28. Villakudumis-, puuvillakudumis-, kunstiidi- ja poolsiidikudumis-, paelakudumis-, linaketramis- ja		

Tööstuste nimetus	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad 1000 snt. töötasust	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad käsitsitöö- tav. ette- võtteile
takuketramis-, võrgu-, niidi-, nipeldamis-, vaiba-, plisseerimis- ja dekateerimistööstused ja riidetrüki- mistöökojad valtsideta	5	3
VII. Puutööstus.		
29. Ränd-saeveskid, kasti-, sindli- ja krohviliistutöös- tused	52	
30. Ehitustisleri-, parketi-, pooli-, puulaeva-, puupaadi- ja puuhööveldamistööstused	46	
30a. Metsaülestöötamis- ja kändude väljavõtmise tööd .	46	
31. Saeveskid	44	
32. Puutraadi-, puutünni- ja vineerivabrikud, pildiraa- mi-, saapaliistu-, puutiku-, puusärgi- ja veskimasi- natetööstused	24	12
33. Vineerivabrikud ühes vineertarbeasjade valmista- misega, mööbli-, spordiriistade ja puumänguasjade ja vineertarbeasjade tööstused	18	10
34. Harja-, pintsli-, puunööpide-, puutremis-, vihma- varju- ja pliatsi-, sarv-, kont-, kookospähkel-, meri- vaik-, merivaha- ja tselluloidkaupade tööstused . .	12	6
35. Klaveri-, pianiino-, oreli- ja mitmesuguste puust muusikariistade tööstused	10	8
36. Korgivabrikud, korgist isoleermaterjalide valmis- tamise tööstused ja punumistöökojad	5	
VIII. Paberitööstus.		
37. Tselluloosivabrikud ja paberivabrikud tselluloosi- osakonnaga	20	
38. Paberivabrikud tselluloosiosakonnata, kartongi-, puupapi- ja tapetivabrikud	14	
39. Paberossikesta-, papp- ja paberikauba-, raamatu- köitmis-, lineerimis-, liivapaberi-, smirgelpaberi-, klaaspaberi-, kohvri- ja nukutööstused	6	3
IX. Polügraafiatööstus.		
40. Trükikojad, tsinkograafia-, kivitrüki- ja päevapildi- tööstused	3	1
X. Toiduainete-, jookide- ja maitseainete tööstused.		
41. Jahu- ja soolaveskid ja leivavabrikud	16	6
42. Tapa- ja külmutusmajad	10	
43. Piimatalitused, piimasaaduste- ja taimevõitööstused	10	6
44. Õlle-, mõdu-, limonaadi-, mineraalvete- ja piiritus- vabrikud	10	6

Tööstuste nimetus	Kindlus- tasmaksu- tariifi määrad 1000 snt. töötasust	Kindlus- tasmaksu- tariifi määrad käsitsitöö- tav. ette- võtteile
45. Makaroni-, nuudli-, linnase-, pärimi-, tärklise- ja kartulisiirupivabrikud	6	
46. Vorsti-, suitsuliha-, soolikatepuhastamis-, konservi-, kalasuitsutamise-, kohvi- ja siguri- ning puuviljakui- vatamistööstused, vürtsiveskid ja aiamaatööd . . .	6	4
47. Tubakatööstused	6	
48. Šokolaadi-, kompveki- ja biskviidivabrikud ja kon- diitritööstused	5	2
49. Napsi-, likööri- ja veinivabrikud, teesorteerimis- ja pakkimistööstused	3	
XI. Kehakatte- ja pudukaubatööstused.		
50. Saapavabrikud ja -töökojad, saapapealse- ja kummi- parandustööstused	6	2
51. Kübaratööstused valmismaterjalist, pesu-, rätsepa-, trikoo-, kinda-, korseti- ja kasukatööstused . . .	2	1
52. Juuksetööstused	1	1
XII. Ehitustööstus.		
53. Vabrikukorstnate ehitustööd, kivihoonete raudkonst- ruktsoonide, kivisildade ja laevade lammutamise tööd	120	
54. Kivi- ja puuhoonete ümberehitustööd, puuhoonete, puusildade ja tellingute lammutamise tööd ning ehi- tustellingute püstitamise tööd	72	
55. Kirikute, tornide ja teatrite ehitustööd	60	
56. Kivihoonete ja kivisildade ehitustööd	48	
57. Müürisepa-, betoon-, krohvimis-, katusekatmis-, kipsi-, plekisepa-, puusepa-, katusetõrvamis-, korstnapühkimis- ja kaevukaevamistööd	48	
58. Puuhoonete ja puusildade ehitustööd	32	
59. Raudtee muldkeha ehitustööd lõhkeaine tarvitami- seta ühes roobaste mahapanemisega	30	
60. Klaasisepa-, lukusepa-, tislari-, gaasi-, vee-, kesk- kütte-, kivitahumis-, välismaaldri- ja kaevupuurimis- tööd	26	
61. Kraavi-, kanaliakaevamis-, jõesüvendamis- ja maan- teede ehitamise tööd lõhkeainete tarvitamisega . .	56	
62. Kraavi-, kanaliakaevamis-, jõesüvendamis-, maan- teede-, linnatänavate-, linnakõnniteede- ja asfaldi- tööd — lõhkeainete tarvitamiseta	20	
63. Potisepa- ja sisemised maaldritööd	13	
Märkus 1. Uute ehitiste püstitamisel arvesta- takse töötasu kohalikkude tööhindadega ehitiste ku- batuuri alusel.		

Tööstuste nimetus	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad 1000 snt. töötasust	Kindlus- tusmaksu- tariifi määrad käsitsitöö- tav. ette- võtteile
Märkus 2. Kui ehitiste juures üksikuid töid täidavad töövõtjad, kellele töölised kuuluvad iseseisvalt sundusliku kindlustuse alla, tuleb ehitusettevõtjal esitada selle kohta tõendus ühingule, ühes töötasu ülesandmisega tähendatud tööde kohta.		
XIII. Elektri- ja gaasijaamad ja veevärgid.		
64. Elektriseadmed kõrgepingega üle 250 voldi	24	5
65. Elektriseadmed madalpingega kuni 250 voldini, gaasivabrikud ja veevärgid	15	
XIV. Puhastustööstus.		
66. Keemilised pesuasutised, aurupesu-, värvimis- ja suletööstused	6	5
67. Riiepuhastamis- ja pressimistööstused	3	
XV. Stevidori- ja laotööd.		
68. Lõhkeainete laadimise, lossimise, pakkimise ja transporttööd	150	60
69. Laevade laadimise ja lossimise tööd	60	
70. Vagunite täitmise ja tühendamise, metsa- ja ehitusmaterjali laoplatside ja kaupade üleandmise tööd sadamasildadel	36	16
71. Laotööd: põletispuu-hoovid ühes sae tarvitamisega, söe-, petrooleumi-, bensiini-, õli-, keemiaainete, masinate-, raua-, pleki-, majatarvete, õlle-, tolli- ja muude ladude tööd, mis eraldi loetlemata	16	
72. Lina-, taku-, riide-, paberi-, napsi-, likööri-, veini- ja toiduainete-lao tööd	9	60
XVI. Transporttööd.		
73. Metsamaterjalide, kivide-, liiva-, kruusa- ja ehitusmaterjalide vedu veoautodega	60	24
74. Metsamaterjalide, kivide-, liiva-, kruusa-, ehitusmaterjalide ja muude kaupade vedu hobustega, siseveetelaevadega ja praamidega kui ka kaupade vedu, mis p. 73 all loetlemata, veoautodega	24	
75. Lennukite vastuvõtmis- ja ärasaatmistööd	24	10
76. Inimeste vedu ühendusliinidel trammiga, autobustega ja mootorpaatidega ning linnatänavate korrashoiutööd	10	
XVII. Laevade meeskonnad.		
77. Aurikute meeskonnad	36	42
78. Mootorpurjekate meeskonnad	42	
79. Purjekate meeskonnad	48	

Kindlustusmaksu-tariifi kohaldamise alused.

1. Eelolevas kindlustusmaksu-tariifis loendatud maksumäärad on arvatud 1.000-sendilisest töötasusummast.

2. Selle tariifi määrad on arvutatud nii, et nad võimaldaksid täita kõiki kohustusi kindlustatud isikute vastu, mis ette nähtud Tööstusliku töö seaduse IV peatükis §§ 372—491 (VSK XI köide, II j., 1913 a. vlj.) kui ka Kinnitusühisuse põhikirjas.

3. Ettevõttele, mis kindlustusmaksu-tariifis on märkimata, määrab maksumäära Kinnitusühisuse juhatus temal rakendada olevate andmete põhjal.

Kinnitusühisuse liikmed on kohustatud esitama kõiki kardetavustariifi määramiseks tarvisminevaid andmeid juhatuse poolt nõutaval kujul.

4. Käsitööstuste hulka kuuluvad niisugused ettevõtted, kus ei tarvitata mehaanilist ega loomajõudu. Tööstused, kus tekitatakse või üle kantakse mehaanilist jõudu, loetakse mehaanilise jõuga töötavaiks ettevõtteks.

Tööstused, kus elektrimootorid on $\frac{1}{10}$ - ja vähema hobusejõulised, samuti telliskivivabrikud, kus savisegamismasinad töötavad hobusejõul, ja köievabrikud, kus köiekeerutamistööd toimuvad hobusejõul — loetakse käsitööstuste hulka.

5. Maksumäär mehaanilise jõuga töötavais ettevõtteis on maksev kõigi tööstustes töötavate isikute kohta, ka kui nad käsitsi töötavad. Niisamuti käivad sellesama maksumäära alla tööstuse juures töötavad kontoriametnikud.

6. Ettevõtte maksumäär on arvestatud kõigi tema tööstusharude ja kõrvaltööstuste kohta, nende hulgas ka käsitööstused, kui nad on orgaaniliselt peatööstusega ühenduses. Juhtumil, kui kõrvaltööstused ruumide, tööliste läbikäimise ja palgamaksmise suhtes on täitsa eraldatud, võib neid arvata eri maksumäära alla, vastavalt nende hädaohtlikkusele.

7. Segaettevõttele määratakse ühine tariif väljaarvestatud tariifi ja kogutud andmete alusel. Üksikuid tööstusharusid segatööstustes võib iseisvalt maksustada ainult neil juhtumel, kui iga tööstuse ruumid on täitsa eraldatud ja ühine vigastuste hädaoht kõrvaldatud ja kui töötasu arvestatakse eraldi.

8. Tööd väljaspool töökodasid või tehast, nagu monteerimine, parandustööd, ehitused j.n.e., käivad eri maksumäära alla, kui need tööd ei seisa peatööstusega otseses orgaanilises ühenduses ja kui neid töid peatööstuse maksumäära juures ei ole arvestatud.

9. On tööstusettevõttes olemas suurem hädaoht, kui tingivad normaalolud, siis võib Kinnitusühisuse juhatus kõrgendada kindlustusmaksumäära sellekohaste andmete põhjal kuni 25% võrra. On aga tööstuses sääraseid tundemärke, mis vähendavad kardetavust, on juhatus õigustatud vähendama maksumäära kuni 25% võrra.

Hädaohutuse või hädaohtlikkuse tundemärkideks on: hea või puudulik järelevalve, head või puudulikud kaitseabinõud, kitsad või avarad tööruumid, korralised või korratud tööriistad, põrandate auklikkus või libedus, halb, ebatervislik õhk, puudulik õhupuhastus, öine töö, alaealiste tööliste tarvitamine, sage tööliste vahetamine, hädaohtlikud kõrvalettevõtted jms.

10. Igal ühingu liikmel on õigus temale määratud kardetavusmäära kohta kaebust tõsta Kinnitusühisuse põhikirja §§ 31 ja 32 ettenähtud korras.

11. Juhtumil, kui kindlustusmaksudest eeloleva tariifi alusel kõigi Kinnitusühisuse kohuste rahuldamiseks ei jätku, tuleb puudujääk katta põhi- kirja § 23 põhjal.

12. Ülalesitatud Eesti Tööliste Kinnitusühisuse kindlustusmaksu-tariifi hakkab maksuma 1. jaanuarist 1937.

Sotsiaalminister O. Kask.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor Joh. Sonin.

Kindlustusnõukogu III osakonna poolt 16. oktoobril 1936 vastu võetud ja Sotsiaalministri poolt 2. novembril 1936 kinnitatud

744. Otsus Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ kindlustusmaksu-tariifi maksmapanemise kohta.

Kindlustusnõukogu III osakond, koosolekul 16. oktoobril 1936, Tööstusliku töö seaduse (VSK XI köide, II jagu, 1913 a. v. a., IV peatükk) § 460 ja Kindlustusnõukogu seaduse (RT 77/78 — 1920, 210) § 13 II osa p.p. 12 ja 13 põhjal otsustas kiita heaks ja panna maksuma Tööõnnetuste-Kindlustusühingu „Ühisoma“ kindlustusmaksu-tariifi alljärgneval kujul arvates 1. jaanuarist 1937.

Tööõnnetuste-kindlustusühingu „Ühisoma“ kindlustusmaksu-tariif.

I. Kohalduseeskirjad.

§ 1. Kõik käesolevas tariifis antud kindlustusmaksu-määrad on arvatud töötasu iga 1.000 krooni pealt.

§ 2. Käesolev tariif on maksev alates 1. jaanuarist 1937 kuni järgneva muutumiseni.

§ 3. Mehaanilisel jõul töötavateks ettevõteteks loetakse kõik ettevõtted, kus tarvitatakse loomade, looduslikku või mehaanilist jõudu, samuti ka ettevõtted, mis tekitavad või annavad üle mehaanilist jõudu. Erandiks on ettevõtted, kus tarvitatakse ainult elektrimootoreid mitte üle 0,1 hobusejõu — need ettevõtted kuuluvad käsitöötavate ettevõtete hulka.

§ 4. Sega-, s.o. mitmest tööstusest koosnevate ettevõtete juures on lubatud eraldi kindlustusmaksu arvestamine ainult nende tööstusharude suhtes, mis on teistest eraldatud nõnda, et ühise õnnetuse hädaoht on täiesti kõrvaldatud, ja kus töötasu arvestatakse eraldi. Muidu maksustatakse sega-ettevõtteid kõnesoleva kardetavama tööstusharu järgi. Samadel alustel toimub ettevõtete igasuguste välistööde maksustamine.

§ 5. Ettevõtetes, millede suhtes kohaldatakse mitut kindlustusmaksu-määra, allub kontoripersonaali töö madalamale maksumäärale. Muil juhtumil sarnanevad kontoripersonaali tööd kui ka muude ametnikkude tööd maksumise suhtes täielikult tööliste tööga.

§ 6. Ettevõtetele, mis käesolevas tariifis nimetamata, määrab kindlustusmaksu ühingu juhatus temal kohaldada olevate andmete põhjal tariifikomisjoni heakskiitmisel. Ühingu liikmed on kohustatud juhatusale kui ka tema poolt volitatud isikutele andma nõutud kujul teateid kindlustusmaksu määramiseks, samuti ka juhatuse volitustega varustatud isikutele võimaldama

kõigi ettevõtete ruumide ja töökohtade ülevaatust ning tutvumist töötamis-oludega ettevõttes.

§ 7. Juhatusel on õigus tariifikomisjoni heakskiitmisel alandada iga üksiku ettevõtte suhtes kindlustusmaksu-määr 50%-ni ja kõrgendada kuni 50%-ni, arvestades ettevõtte headusi ja puudusi.

§ 8. Ettevõttele, millised ei kuulu Tööstusliku töö seaduse III peatüki normide (haigekassa) alla ja millised ise tööõnnetuse puhul vigastatuile tasuta ravimist ei korralda, võetakse kindlustusmaksu 50% võrra rohkem.

§ 9. Kindlustusmaksu alammääraks ettevõttelt arvata 5 krooni aastas.

II. Tariif.

Tööstuse nimetus	Maksu määr Kr.
Ehitustööd:	
1. Lammutustööd	70
2. Kivi- ja raudbetoon-hoonete ja -ehitiste püstitamine, ümberehitamine ja remont	45
3. Puu- ja segahoonete ja -ehitiste püstitamine, ümberehitamine ja remont	35
4. Betoon-, müüri- ja krohvitööd, katuse- ja kaevutööd	45
5. Puu-, maalri-, klaasi-, lukusepa-, gaasi-, veekeskkütte- ja kivitahumistööd	27
6. Potisepatööd	15
7. Jõgede süvendamine ning õgvendamine ja kallaste kindlustamine, kanalite ja kraavide kaevamine ning parandamine, teede ja linnatänavate ehitamine ning parandamine, asfalttööd, mitmesugused välisehitustööd:	
a) lõhkeainete tarvitamisega	75
b) lõhkeaineid tarvitamata	50
Elektrijaamad: a) pingega kuni 250 Volti	16
b) pingega üle 250 Voldi	24
Gaasivabrikud	14
Jahuveskid: a) auru- ja mootorijõulised	20
b) tuule- ja veejõulised	18
Juurdeveo-raudteed	24
Kalasuutsetamine ja /või -konserveerimine:	
a) käsitsi	6
b) mehaanilisel jõul	10
Kohvi ja sigurite põletamine ja jahvatamine:	
a) käsitsi	6
b) mehaanilisel jõul	10
Korstnapühkimine	32
Külmutusmajad	15
Laadimistööd: 1) laevade laadimine ja lossimine	52
2) vagunite laadimine	30
3) kaupade käsitamine ladudes ja mujal	25

Tööstuse nimetus	Maksu määr Kr.
Leivatööstus: a) käsitsi	10
b) mehaanilisel jõul	14
Linatööstus: a) puhastamine	13
b) ketramine ja kudumine	8
Lubjaahjud: a) käsitsitöötavad	20
b) mehaanilisel jõul töötavad	25
Lukusepa- ja mehaanika-töökojad: a) käsitsitöötavad	15
b) mehaanilisel jõul töötavad	20
Murrud ja kaevandused — igasuguste mineraalide maapõuest väl- javõtmine ja purustamine: a) lõhkeainete tarvitamisega	75
b) lõhkeaineid tarvitamata	60
Mineraalveskid	17
Montaažtööd: a) elektrimasinate, -aparaatide ja -seadiste	26
b) igasuguste muude masinate, aparaatide ja seadiste	24
c) raudkonstruktsioonide (igasuguste ehitiste juu- res)	48
Metsatööstus: a) saagimine, raiumine ja lõhkumine	50
b) kändude väljavõtmine lõhkeainetega	65
c) „ „ „ lõhkeaineid tarvitamata	30
Pesukojad: a) lihtsad	6
b) keemia- ja auru- käsitsitöötavad	7
c) „ „ „ mehaanilisel jõul töötavad	10
Piimatalitused: a) käsitsitöötavad	6
b) mehaanilisel jõul töötavad	8
Piiritusvabrikud	18
Pudretivabrikud	20
Puuhoovid: a) ilma saagimise ja lõhkumiseta	17
b) puude saagimisega ja lõhkumisega	19
Põletuspuude saagimine ja lõhkumine väljaspool metsa	19
Saeveskid: a) kui saeveski sisseseade koosneb järgmistest masina- test ja abinõudest: 1) palkide tõstjad, 2) saeraamid, 3) lauaservajad, varustatud edasilükkajaga, 4) otsa- lõikesaag, 5) põletuspuude saag, 6) saeteritus, 7) saepuru ja laastude koristus, 8) parandus- ja sepikoda ainult enda jaoks	30
b) kui saeveski sisseseade hulka kuuluvad peale p. „a“ nimetatu veel: 1) pikutilõike-saag, 2) sindlima- sin ja 3) hõövlimasin	40
d) kui saeveski sisseseade hulgas leidub muid masi- naid peale p. „a“ ja „b“ nimetatute	42
Siirupi- ja/või tärklisestööstus	16
Sindilõikus	45
Superfosfaadi tehased	24

Tööstuse nimetus	Maksu määr Kr.
Tapamajad: a) käsitsitöötavad	12
b) mehaanilisel jõul töötavad	14
Telliskivitehased: a) käsitsitöötavad	16
b) mehaanilisel jõul töötavad	22
Tsement- ja muude kunstkivide (välja arvatud telliskivide) valmis- tamine: a) käsitsi	9
b) mehaanilisel jõul	12
Tuletõrje	45
Turbatööstus	22
Trükikojad ilma rotatsioonmasinata: a) käsitsitöötavad	4
b) mehaanilisel jõul töö- tavad	5
Trükikojad rotatsioonmasinatega	7
Tänavraudteed, elektri- ja mootorijõulised	18
Tündersepatööd: a) käsitsi	15
b) mehaanilisel jõul	35
Vagunite parandustööd	20
Veevärgid	14
Veod: a) metsadest, murdudest, kruusaaukudest ja ehitusmater- jalide vedu	36
b) muud veod	25
Veinitööstus: a) käsitsi	6
b) mehaanilisel jõul	10
Villatööstus — kraasimine, ketramine ja värvimine	24
Villatööstus — ainult kudumine: a) käsitsi	5
b) mehaanilisel jõul	8
Vorstivabrikud: a) käsitsitöötavad	10
b) mehaanilisel jõul töötavad	16
Vosvoriiditehased	24
Värvimiskojad: a) käsitsitöötavad	7
b) mehaanilisel jõul töötavad	10

Sotsiaalminister O. Kask.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor Joh. Sonin.

745. Tariifinõukogu otsus 11. septembrist 1936 sadamamaksude tariifi nr. 141 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 413 p. 3.)

Alus: Tariifinõukogu seaduse (RT 106 — 1923) § 8 ja Sadamamaksude
seaduse (RT 18 — 1931) § 13.

I.

Sadamamaksude tariif nr. 141 (RT 87 — 1935) § 27 p. 1 a täienda-
takse kaubanimetusega „malm, vana“.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 12. novembrist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

746. Looduskaitse nõukogu otsus üksikute puude kaitstes 3. oktoobrist 1936.

Kinnitatud Riigisekretäri poolt 2. novembril 1936.

Looduskaitse seaduse § 6 p. 6 (RT 106 — 1935) põhjal Looduskaitse nõukogu otsustas:

Võtta looduskaitse registrisse järgmised puud:

1. Haiba seitsmekeeruline kadakas ehk Rootsi kuninga kadakas. Asub Kernu algkooli maa-alal Tallinna-Pärnu maantee ääres, 43,9 km Tallinnast, 13 m maanteest. Kadakas on rinnakõrguselt 121 sm ümbermõõduga, 4,50 m kõrge ja 4,60 m laiuse võraga.

2. Panga tamm. Asub Lihula-Pärnu maantee kaldal Panga mäel 12,5 km Lihulast, Kadariku talu krundil, mille omanikuks on M. Pärson. Tamme ümbermõõt rinnakõrguselt on 3,02 m, kõrgus 10—11 m.

3. Uduna tamm. Asub Veltsa vallas, Paimre küla Uduna talu õuel, Lihula-Pärnu maanteelt umbes 1 km. Tamme tüve ümbermõõt maapinnalt on 6,03 m, rinnakõrguselt 4,71 m. Üldkõrgus umbes 14 m.

4. „Pärna“ talu niinepuu. Asub lagedal kohal, end. Oidremaa mõisa põllul, „Pärna“ asundustalu krundil, mille omanik P. Idvand. Puu ümbermõõt rinnakõrguselt on 3,5 m, maapinnalt 4,52 m, üldkõrgus umbes 17 m.

Kõikide ülalnimetatud puude kaitse ulatus on järgmine:

„Selle puu mahavõtmine, koorimine, okste murdmine ja igasugune meelega vigastamine ning kahjustamine on keelatud“.

Riigiparkide valitsuse direktor P. Päts.

Looduskaitse inspektor G. Vilbaste.

747. Looduskaitse nõukogu otsus taimede kaitstes 7. septembrist 1936.

Kinnitatud Riigisekretäri poolt 4. novembril 1936.

Looduskaitse seaduse § 6 p. 6 (RT 106 — 1935) põhjal Looduskaitse nõukogu otsustas:

Võtta looduskaitse registrisse üle riigi ükskõik kus ja kelle päralt olevad maa-alal nad leiduvad, järgmised taimed:

1. Kuldking (*Cypripedium calceolus* L.).

2. Talvik (*Chimaphila umbellata* DC.).

Nende taimede müük ja nendega kauplemine on igal pool keelatud.

Riigiparkide valitsuse direktor P. Päts.

Looduskaitse inspektor G. Vilbaste.

Tallinna Linnavolikogult 16. oktoobril 1935 ja 21. oktoobril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 26. oktoobril 1936 kinnitatud

748. Sundmäärus kohaltarvitamise ja väljaviimise müügiõigusega õlle- ja veinikaupluste kohta.

Alus: Linnaseaduse § 108 pkt. 28.

§ 1.

Õllekauplustes on lubatud müüa ja tarvitada: alkoholistest jookidest ainult õlut, karastavaid jooke, külmi suhupisteid ja puuvilja; veinikauplustes on lubatud müüa ja tarvitada: alkoholistest jookidest ainult veine, karastavaid jooke, külmi suhupisteid ja puuvilja.

§ 2.

Õlle- ja veinikaupluste sissekäik peab olema otse tänavalt ja ei tohi olla ühine majas asuvate eluruumide või teiste asutiste sissekäiguga. Sissekäik peab olema valgustatud pimedal kauplemise ajal.

Võõrastemajade ja teatrite juures asuvate õlle või veini müügiõigusega einelaudade ja ainult õlle või veini müügiõigusega seltside einelaudade kohta on maksev kohaltarvitamise õigusega alkoholiste jookide müügiastutiste määrus.

§ 3.

Õlle- ja veinikaupluste ruumide põranda kogupind peab olema vähemalt 40 ruutmeetrit, ruumide kõrgus vähemalt 2,75 meetrit. Õlle- ja veinikaupluste ruumidel ei tohi olla sisemist ühendust elukorteritega või teiste asutistega.

§ 4.

Õlle- ja veinikaupluste põrandad peavad olema siledad ja pragudeta, seinad vähemalt 1,5 meetri kõrguseni puust, linoleumist või muust pestavast materjalist paneeliga või kaetud õlivärviga. Laed kaetud õlivärviga või krohvitud ja valgendatud.

§ 5.

Õlle- ja veinikaupluste ruumid peavad olema varustatud korraliku mehaanilise ventilatsiooniga.

§ 6.

Õlle- ja veinikaupluste ruumide põrandad, seinad ja laed, üldse ruumid, mööbel ning muu sissead peavad olema alati puhtad ja korras. Õllekaupluste letid, lauad ja riulid värvitud õlivärviga. Õllekaupluste letid ja lauad peavad olema puust või kaetud lihvitud (poleeritud) kivist, kunstkivist või muust kõvast pragudeta siledast massist tahvlitega. Laudlinade tarvitamine õllekauplustes on keelatud. Veinikauplustes peavad lauad olema kaetud puhta linaga või klaasist või lihvitud (poleeritud) kivist, kunstkivist või muust kõvast pragudeta siledast massist tahvlitega.

Kärbseid, prussakaid, lutikaid ja muid putukaid, samuti rotte ja hiiri ei tohi leiduda õlle- ja veinikaupluste ruumides.

§ 7.

Õlle- ja veinikaupluste ruume ei tohi tarvitada magamiseks, eluruumiks, köögiks või muuks kaupluse eesmärgist erinevaks otstarbeks.

§ 8.

Õlle- ja veinikauplustes peavad olema süljekaused veega, mida tuleb uuendada vähemalt kord päevas. Samuti õlle- ja veinikauplustes peab olema tarvilisel arvul tuhatoose.

§ 9.

Õlle- ja veinikauplustes peavad olema üliiriete hoiukohad alalise järelevalvega või tarvilik arv varnu seinäärsete laudade juures.

§ 10.

Õlle- ja veinikauplustes tarvitatavad või hoitavad toiduained peavad olema värsked ja rikkumatud ning vastama sellekohaste seaduste ja määruste nõuetele.

Kõik toiduained tulevad hoida nii, et nad oleksid kaitstud määrdumisest ja tolmust. Müügiks välja pandud toiduained peavad olema kaitstud kohaste klaas- või muu katetega.

Kauplustes tegutsevad teenijad peavad käsitsemata toiduaineid vastavalt tervishoiu ja puhtuse nõuetele.

Kaupluste ruumides on keelatud söögiätete ja solgi hoidmine.

§ 11.

Õlle- ja veinikauplustes tarvitatavad joogi- ja sööginõud ning -riistad peavad olema puhtad ja korras ning vastama sellekohaste seaduste ja määruste nõuetele.

§ 12.

Õlle- ja veinikauplused peavad olema ühendatud veevargiga, kanalisatsiooniga ja elektrivalgustusvõrguga rajoonides, kus olemas vastavad heakorrased.

§ 13.

Õlle- ja veinikauplustes peavad olema puhtad, valgustatud ja korras hoitud ning korraliku ventilatsiooniga veeklosetid pissuaariga. Kloseti põrand peab olema parkettkividest, tsemendist või muust pragudeta valatavast kõvast segust, millesse ei imbu niiskus, seinad kaetud 2 meetri kõrguselt glasuurkividega või heleda õlivärviga. Sissekäik klosetti ei tohi olla ruumist, kus hoitakse toite või toiduaineid.

Klosetid peavad olema varustatud puhta paberiga.

Õlle- ja veinikauplustes peab olema kraaniga pesemisnõu puhta veega, selle juures puhtad käterätikud ja seep.

§ 14.

Õlle- ja veinikauplustes tegutsevad teenijad oma kohuste täitmisel peavad olema kained ja puhtalt ning korralikult rietatud.

§ 15.

Õlle- ja veinikauplustes on keelatud tegutsemine teenijatel, kes põevad nahahaigusi, paiseid, nakkushaigusi, või kes on nakkushaiguste kahtlased või nakkushaiguste idude kandjad või kelle elukorteris on nakkushaigusi põdevaid haigeid. Kaupluste pidajad on kohustatud kõik kaupluses tegutsevad teenijad enne teenistusse võtmist ja teenistuse kehtvusel iga kolme kuu kestel vähemalt kord haiguste suhtes arsti poolt läbi vaadata laskma. Läbivaatamise tagajärjel kannab arst sellekohasesse raamatusse, mida tervishoiulise järelevalve esindajail on õigus kontrollida igal ajal.

Linna tervishoiuarstidel on õigus igal ajal vaadata järele kaupluses tegutsevate teenijate tervislikku seisukorda. Tervisliku seisukorra raamat peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) järjekorranumber, 2) isiku nimi ja perekonnanimi, 3) elukoht, 4) vanus, 5) arsti märkused tervisliku seisukorra kohta, 6) järelevaatuse aeg (aasta, kuu ja päev), 7) arsti allkiri.

§ 16.

Õlle- ja veinikauplustes peab olema pandud välja nähtavale kohale käesolev sundmäärus ja linnavalitsuse poolt määratud väljavõtted kaupluste tegevuse alal antud seadustest ja määrustest.

§ 17.

Käesoleva sundmääruse maksamahakkamisega kaotavad maksvuse Tallinna Linnavalikogult 29. mail 1929 vastu võetud Kohaltarvitamise ja välja- viimise müügiõigusega õllekaupluste määrus ja Kohaltarvitamise ja välja- viimise müügiõigusega veinikaupluste määrus (RT 67 — 1929).

§ 18.

Käesolev sundmäärus hakkab maksma 1. jaanuaril 1937.

Linnapea J. Soots.

Sekretär Jüri Pinding.

Viljandi linnavalikogu poolt 23. septembril 1936 vastu võetud ja Siseministri poolt 16. oktoobril 1936 kinnitatud

749. Viljandi linna ehitusmäärus.

Antud Linnaseaduse § 108 p.p. 1—4 ja 8 põhjal.

§ 1. Viljandi linna administratiiv-piirkonnas võib teostada ehitamist ainult linnavalitsuse loal.

Linnavalitsuse luba on tarvis:

- 1) uute ehitiste püstitamiseks,
- 2) ümberehitamiseks,
- 3) juurde- ja pealeehitamiseks,
- 4) kapitaalsete paranduste läbiviimiseks,
- 5) tänavatelt ja avalikkudelt platsidelt nähtavate fassaadide:
 - a) krohvimiseks, kui krohvitakse maja esmakordselt või teise- värvilise materjaliga,
 - b) vooderdamiseks, kui voodri detailid ei ole näidatud kinnitatud ehitusprojektiis, ja voodri uuendamiseks, kui voodridetaile soovi- takse muuta,
 - c) värvimiseks, kui ehitusprojektiis ei ole antud värvi nimetust ja proovi, ja ümbervärvimiseks, kui värvust soovitakse muuta,
- 6) eesaedade planeerimiseks ja ehitamiseks,
- 7) tänaväärsete piirete ehitamiseks,
- 8) kõnniteede ehitamiseks ja ümberehitamiseks,
- 9) raiskvee kanalisatsiooni seadmete ehitamiseks,
- 10) tänavail ja avalikel platsidel kaevamistöõde teostamiseks,
- 11) maa-alade tükeldamiseks,
- 12) ehitiste lammutamiseks.

Käesoleva paragrahvi p.p. 5, 6 ja 7 käivad I ja II ehitusrajooni kohta ja III rajooni tänavate kohta, mis siin on loendatud: Lembitu, Ilmarise, Endla, Uueveski, Uus, Meeme, Kungla, Tallinna, Musta, Leola, Kivi, Savi.

Käesoleva paragrahvi p. 7 tähendatud piirete ehitamine ja p. 8 nimetatud kõnniteede ehitamine ja ümberehitamine toimub linnavalitsuse poolt antud plaanide kohaselt.

Linnavalitsuse luba ei ole tarvis:

- 1) seesmisteks maalri- ja tapeetimistöodeks,
- 2) välisseinte krohvi, voodri ja värvi parandamiseks,
- 3) põrandate uuendamiseks, aknaraamide ja uksepiitade ümbertegemiseks muutmata nende esialgset kuju,
- 4) katuste parandamiseks lubatud materjaliga,
- 5) korstnate, kollete ja ahjude ümberladumiseks muutmata nende asetust,
- 6) kõnniteede parandamiseks materjali muutmata,
- 7) kõikide muude selles paragrahvis nimetamata väiksemate paranduste tegemiseks.

Koldeid, ahje ja korstnaid ümber laduda või suitsulõõre parandada võib ainult sel juhtumil, kui parandatavad osad vastavad käesoleva määruse nõudeile või kui need tehtava parandusega viiakse seaduse- ja määrusepärasesse seisukorda.

Kui vastavais paragrahvides ei ole määratud teisiti, tuleb arvata käesoleva määruse mõttes juurde- või pealeehitamiseks, ümberehitamiseks ja kapitaalseks parandamiseks ehitamisi ja töid järgmises ulatuses:

- 1) juurde- või pealeehitamiseks — ehitamist, millega suurendatakse ehitise aluspinda või mahtu;
- 2) ümberehitamiseks — töid, millega muudetakse ehitise väliskuju, tehakse avausi välisseintesse või sisemistesse kapitaalseintesse või tehakse ümber või kinni nendes seintes olevaid avausi, vahetatakse ehitise kapitaalosade materjali teise materjali vastu või muudetakse ehitise sisemiste kapitaalsete, treppide ja trepikodade, ahjude, kollete, korstnate, suitsulõõride j.n.e. asetust; krundi piirete ümberehitamist või teisest materjalist tegemist või piirde uuele kohale asetamist loetakse samuti ümberehitamiseks;
- 3) kapitaalseks parandamiseks — töid, millega ilma materjali muutmiseta uuendatakse ehitise välisseinu, sisemisi kapitaalseinu, aampalke, sarikaid ja ehitise teisi kapitaalosi.

Kapitaalsete paranduste tegemiseks loa nõutamisel ei ole tarvis esitada käesoleva määruse § 2 ettenähtud kaarti ja projekti, kuid linnavalitsusel on õigus nõuda ehitustöid selgitavate joonestiste ja staatiliste arvutiste esitamist ning käesoleva määruse § 8 ettenähtud vastutavat tööjuhatajat.

§ 2. Ehitusloa saamiseks tuleb esitada linnavalitsusele:

- 1) sooviavaldus, milles on märgitud:
 - a) omaniku nimi;
 - b) tänava nimetus ja krundi politsei- ja kinnistusnumber, kus ehitust tahetakse teostada;
 - c) kavatsetavate tööde nimetus;
 - d) ehitamisel tehnilist järelevalvet teostava vastutava isiku nimi ja elukoht;
 - e) tähtaeg, millal kavatakse ehitustööd alata;
- 2) ehitusprojekt, kui on tegemist ehitustöödega, mis on märgitud § 1 p.p. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9 ja 11.

Käesoleva paragrahvi p. 1 lit. d all ettenähtud järelevalvet nõutakse I rajoonis kõigi hoonete ehitamisel, välja arvatud ühekordsed kõrvalhooned, II, III ja IV rajoonis on järelevalve nõutav kõigi kahekordsete ja kõigi tööstushoonete ehitamisel.

§ 3. Ehitusprojektis, mis on nõutav § 1 p.p. 1 ja 3 nimetatud ehitusteks, peavad olema märgitud:

- 1) kinnisvaraomaniku nimi, tänava nimetus, linna kvartaali, krundi politsei- ja kinnistusnumber;
- 2) krundi asendiplaan, millel on näidatud krundi mõõted, kõik krundil asetsevad ning ehitada või lammutada kavatsetavad ehitised, samuti kaevud ja mustuseaugud, ehitiste omavaheliste kui ka nende ja krundi piiride vaheliste kujade, sisse- ja läbisõitude, teede ja tänavate laiuse mõõted krundil ja krundi kohal. Samuti peavad olema märgitud asendiplaanile linna ehitusplaani ehitusjoon kui ka tänava laiendusjooned;
- 3) vundamendi, keldri ja kõigi majakordade plaanid ühes treppide, korstnate, lõõride ja kollete näitamisega, hoone läbilõiked treppide kohalt ja läbi klosettide kaevude, tänavatelt ja platsidelt nähtavad fassaadid. Projektil tähendatagu ära arvudega kõik ehitise välimised mõõted, samuti ruumide sisemised mõõted. Kirjalikult tuleb tähendada ära katuse kattematerjal.

Linnavalitsuse nõudmisel tuleb juurde lisada projektile tarvilikud detailjoonised ja staatilised arvestused.

Fassaadi ümberehitamiseks tuleb esitada fassaadijoonised endise kui ka uue fassaadi kohta.

§ 4. Ehitusprojektis, mis on nõutav § 1 p. 2 nimetatud ehituseks, peavad olema märgitud:

- 1) § 3 p. 1 nõutavad andmed;
- 2) vana ja uue fassaadi joonistised, kui muudetakse ehitise välist kuju, kui aga muudetakse ehitise sisemust, siis selle majakorra, keldri või põõningu plaan, kus ümberehitamist teostatakse. Plaanil peavad olema märgitud ka ehitise lammutatavad osad.

§ 5. Ehitusprojektis, mis on nõutav § 1 p. 5 nimetatud töödeks, peavad olema märgitud:

- 1) § 3 p. 1 nõutavad andmed;
- 2) krohvimisega või vooderdamisega maja fassaadile antava välimuse joonis;
- 3) värvimise korral värvi nimetus ja proov.

§ 6. Ehitusprojektis, mis on nõutav § 1 p.p. 6 ja 7 antud töödeks, peavad olema märgitud:

- 1) § 3 p. 1 nõutavad andmed;
- 2) p. 6 kohta eesaia piirde eeskülje joonis ja, kui eesaia maa-ala planeeritakse, selle plaan; p. 7 kohta tänavaäärse piirde eeskülje joonis.

§ 7. Ehitusprojektis, mis on nõutav § 1 p. 9 nimetatud töödeks, peavad olema märgitud:

- 1) § 3 p. 1 nõutavad andmed;
- 2) krundi asendiplaan, millele on märgitud kõik krundil asuvad ehitised, projekteeritavad raiskveeseudmed, tänava laius krundi kohal, linna raiskveejuhtmete asukoht ja projekteeritava juhtme ühendus sellega, samuti raiskvee eelpuhastuskaevu läbilõige mõõdus 1:20.

§ 8. Paragrahv 1 p.p. 4, 8, 10 ja 12 nimetatud töödeks ei nõuta plaane ega kaarte. Seal on vaid nõutavad:

1) § 3 p. 1 nimetatud andmed;

2) tööde ja materjalide kirjeldus ühes tööde vajaduse seletamisega.

Punkt 10 tähendatud töödel seab kaevamistööde teostaja lahtivõetud pinna omal kulul korda ja vastutab 1 aasta kestel lahtivõetud koha korraliku katte eest.

§ 9. Projektid, arvestised ja joonised tuleb esitada kahes eksemplaris ja nad peavad olema alla kirjutatud ehitusloa nõutaja kui ka kutseõigusliku jooniste või arvestiste koostaja poolt.

Teedeministeeriumile kinnitamiseks kuuluvad projektid tuleb esitada vastavalt Projektide koostamise määruse § 2 (RT 41 — 1933 art. 332).

§ 10. Tükeldamise loa saamiseks tuleb tükeldamise loa nõutajal esitada linnavalitsusele:

1) tükeldatava maa-ala täielik tükeldamise projekt kahes eksemplaris, millel tähendatud olevad ja ehitatavad tänavad, kõikide rajatavate kruntide pinna suurused ja piiri pikkused ning krundil olevad ehitised ja nende ehitiste omavahelised ja piirivahelised kujad;

2) kutseõigusega maamõõtja poolt valmistatud ja linna geodeetilisele võrgule kohastatud krundi kaart mõõtvahekorras 1:1000.

Tükeldamise projektil peab olema tähendatud tänava nimi, maa-ala politsei- ja kinnistusnumber ja kinnisvara omaniku nimi. Projektil peavad olema tükeldamise loa nõutaja ning kutseõigusega arhitekti või inseneri ja vannutatud maamõõtja allkirjad.

§ 11. Linnavalitsus annab loa ehitustöödeks või krundi tükeldamiseks projekti kinnitamisega, kusjuures üks kinnitatud projekti eksemplar jääb linnavalitsuse arhiivi, kuna teised eksemplarid antakse välja ehitus- või tükeldamisloa nõutajale.

Ehitustööde või tükeldamise luba antakse linnavalitsuse poolt kaheks aastaks loa andmise päevast arvates ja luba kaotab maksvuse, kui nimetatud aja jooksul ei ole asutud tööde teostamisele või kui tööde teostamine on katkestatud rohkem kui üheks aastaks.

Kui kolme aasta jooksul ehitus ei ole ehitatud valmis, kaotab ehitusluba oma maksvuse, kuid linnavalitsusel on õigus tarviduse korral ehitusluba pikendada.

§ 12. Ehitusprojekt tuleb joonistada tušiga joonistusmateriale või läbi- ja paistvate joonistuslõuendile, formaadis 21×30 sm, ning kokku voltida ühte vihku. Projekt võib olla esitatud ka positiivse valguskoopiana riidega kiusutatud paberil.

Krundi asendiplaan peab olema mõõdus 1:500 või 1:1000, ehitiste plaanid, lõiked ja fassaadid mõõdus 1:100. Linnavalitsuse nõudmisel tuleb ehitiste välisseinte konstruktsioon joonistada mõõdus 1:20 või 1:10.

Ehitusmaterjale tähendatakse projektile värvidega: uued süttivast materjalist ehitiseosad — kummikutiga (kroomkollasega); vanad süttivast materjalist ehitiseosad — põletatud siennaga; uued tulekindlast materjalist ehitiseosad — tsinnoobriga; vanad tulekindlast materjalist ehitiseosad — karminiga; metallosad — indigoga; lammutatavad ehitiseosad — materjali liigist olenev mata — lahja tušiga; suitsulöörid — mustaga; puhasveetorud — helerohelisega; raiskveetorud — seepiaga; keskkütte juurdevoolutorud — tsinnoobriga; keskkütte äravoolutorud — preisi sinisega.

Ahjud jaotatakse diagonaaljoonega pooleks ja värvitakse: vanad ahjud pottkivist — karmiiniga; uued ahjud pottkivist — tsinnoobriga; raudahjud — indigoga. Ahjudel värvitakse ainult üks pool, kuna teine pool jääb värvimata. Ventilatsioonilõõrid jäävad värvimata.

§ 13. Linnavalitsusele tuleb ülevaatuse teostamiseks teatada:

- 1) ehitustööde alustamisest;
- 2) alusmüüride valmisaamisest;
- 3) tooresehituse lõpetamisest, s.o. pärast hoone katmist katusega ja treppide valmisaamist, kuid enne seinte ja lagede krohvimist või vooderdamist või muu materjaliga katmist;
- 4) ehitustööde lõpetamisest.

Pärast ehitustööde järelevaatust kohal kirjutatakse omanikule väljaantud projektile märkus, et ta võib kas edasi ehitada või hoonet kasutama hakata. Ilma niisuguse tõenduseta on keelatud hoonet edasi ehitada või hoone kasutamisele asuda.

Omanikule väljaantud kinnitatud projekti peab hoitama ehituspaigal ehitamise kestvusel. Linnainseneril on õigus alati ehitustööde kestvusel jälgida ehitustööde käiku.

§ 14. Kui ehitusprojektis ettenähtud ehitise asub vastu tänavat või avalikku platsi või linna krundi piiri, annab linna maamõõtja pärast vundamendi kaeviku valmisaamist ehitusloa nõutajale väljaantud projektile allkirja selle kohta, et ta on kohal olnud ja märkinud ehitise piirjooned.

Ehitise peremehel on õigus kalduda kõrvale kinnitatud projektist vastutava tööjuhataja (järelevalve teostaja) nõusolekul, kui projektis ilmneb puudusi, mis ei luba projektipäraselt ehitust teostada. Samuti võib ehitaja toimida ka juhtumil, kui ta soovib läbi viia vähemaid mitteolulisi muudatusi. Mõlemal juhtumil peavad aga ehitise fassaadid, kapitaalseinad ja üldine ruumide jaotus jääma niisugusteks, nagu on kinnitatud projektis. Ettevõtetavatest muudatustest tuleb hiljemalt 48 tunni jooksul linnavalitsusele teatada. Ehitustööde valmimisel tuleb kõik muudatused projektile kanda ja nimetatud projekt esitada linnavalitsusele muudatuste kinnitamiseks.

§ 15. Seaduslikus korras kinnitatud linna ehitusplaan jaguneb ehituste suhtes 4 ehitusrajooni:

I ehitusrajoon on linnaplaanile märgitud tumeda karminvärviga. Sinna kuuluvad täies ulatuses kvartaalid: 143, 147, 148, 160, 161, 169, 170—174, osalises ulatuses kvartaalid: 18, 137, 139—142, 145, 149, 159, 162 ja 175.

II ehitusrajoon on linnaplaanile märgitud heleda karminvärviga. Sinna kuuluvad täies ulatuses kvartaalid: 133, 133-A, 150—152, 155, 155-A, B, C, 156—158, 163—168, 176, 176-A, 177, 177-A ja 178, osalises ulatuses kvartaalid: 1, 2, 7—9, 15, 16, 18, 19, 32, 51, 61—63, 140—142, 145, 146, 149, 153, 154-A, 159, 162 ja 175.

III ehitusrajoon on linnaplaanile märgitud kollase (kummikut) värviga. Sinna kuuluvad täies ulatuses kvartaalid: 3, 17, 20—31, 33—35, 35-A, 36—48, 55—60, 64—67, 70—98, 70-A, 72-A, 73-A, 74-A, 78-A, 90-A, 102-A, 107-A, 101—107, 129, 131, 132, 132-A, 134, 138 ja 154, osaliselt kvartaalid: 1, 2, 4, 6—9, 14—16, 18, 19, 32, 51, 53, 61—63, 68, 136, 137, 139, 146, 153, 154-A ja 87-A.

IV ehitusrajoon on tööstusrajoon, mis linnaplaanile on märgitud põletatud siennaga. Sinna rajooni kuuluvad täies ulatuses kvartaalid: 5, 10—13,

49, 50, 54, 99, 100, 100-A, 108—122, 109-A, 125, 127, 127-A, 128, 130 ja Kõsti tööstusrajoon. Osaliselt kuuluvad sinna kvartaalid: 4, 6, 14 ja 53.

§ 16. Püstitatavad ehitised, samuti juurde- ja pealisehitised või ümberehitatavad ehitised peavad kujult ja välisuselt vastama arhitektuurilisele väärikusele ja ümbruse ilmele (Ehitusseaduse § 3 RT 104 — 1931).

§ 17. Kruntide täisehitamist lubatakse I ehitusrajoonis kuni 80%, II — kuni 50%, III — kuni 25%, IV — kuni 80%.

§ 18. I ehitusrajooni lubatakse ehitada ainult kivehitisi. Kivehitisteks loetakse need ehitised, mille kõik välisseinad ja lage kandvad konstruktsioonid on tulekindlast materjalist, välja arvatud põletamata savi.

II ehitusrajooni lubatakse peale kivehitiste ka puuehitisi, mille välisseinad on poole telliskivi paksuselt tulekindlalt vooderdatud.

Linnavalitsusel on õigus lubada I ja II rajoonis tulekolleteta kõrvalhooneid puust ehitada.

III ehitusrajoon on puuehitusrajoon, kuid sinna ei ole keelatud püstitada kivehitisi.

Puuehitisteks loetakse need ehitised, mille kõik välisseinad ja kandvad konstruktsioonid ei ole tulekindlast materjalist või on seda ainult osaliselt.

Segaehitiste kohta maksavad kõik käesolevas määrukses puuehitiste kohta ettenähtud nõuded.

§ 19. I, II ja III ehitusrajooni ei lubata ehitada tööstusettevõtteid, mis müra, suitsu ja lõhnaga ümbruskonnas elamist tülitavad.

§ 20. I ja II ehitusrajoonis peab olema metsamaterjalide ladudel, samuti tehastel ja töökodadel, mis töötavad ümber kergesti süttivaid aineid, kohal ja käepärast vähemalt üks tuletõrje-kraan või vee saamiseks tarvilikude abinõudega varustatud veerohke kaev. Puu- ja metsamaterjalide pinud ei tohi olla üle 20 m pikad, 10 m laiad ja 5 m kõrged. Üksikute pinude vahele peab jääma vähemalt 5 m lai läbisõidutee. Samuti peab jääma naaberkrundi ja pinu vahele vähemalt 5 m lai vahemaa.

§ 21. I ehitusrajoonis on sunduslik kinnine hoonestamisviis 13 m laiusel maaribal, arvates tänava või avaliku platsi äärsest ehitusjoonest. Kinnise hoonestamisviisi juures tänava või avaliku platsi äärne ehitise peab ulatuma naaberkrundi, tänava või avaliku platsi piirist kuni teise naaberkrundi, tänava või avaliku platsi piirini ilma vahedeta. Jaokaupa ehitamine on lubatud. Ehitised I rajoonis peavad olema vähemalt kahekordsed. Kordade hulka ei loeta siin mansardkorda.

§ 22. I ja II ehitusrajoonis on keelatud olemasolevate puuhoonete ümberehitamine, samuti neile igasugune puust juurde- ja pealeehitamine kui ka kapitaalne parandamine. Kuid linnavalitsusel on õigus lubada ajutiselt kuni 1. maini 1946 I ja II ehitusrajoonis puumajade kapitaalset parandamist, samuti fassaadide muutmist neil juhtumel, kui on tarvidus olemasolevaid kortereid või äriruume alal hoida ja kui fassaadi muutmine üldist linna ilu aitab tõsta. Luba niisugusteks ehitisteks on maksev ainult ühe aasta jooksul, arvates loa andmise päevast.

§ 23. II ehitusrajoonis on sunduslik ehitada kinnise ehitusviisi järele hooneid ainult turu ümbruses — fassaadiga vastu turgu; Turu ja C. R. Jakobsoni tänaval Tallinna tänavast alates kuni turuni. Kinnine hoonestamisviis krundil on arvatud 13 m laiuselt arvates tänava või avaliku platsi äärsest ehitusjoonest. Neis kohtades tänavaäärsed hooned peavad olema vähemalt kahekordsed. Kordade hulka ei loeta siin mansardkorda.

§ 24. III ehitusrajoonis on sunduslik lahtine hoonestamisviis, välja arvatud § 33 tähendatud kaksikmajad. Kuid linnavalitsusel on õigus krundi mõõteist tingitud juhtumel erandina lubada ka kinnist hoonestamisviisi.

§ 25. III ehitusrajoonis alljärgnevais tänavais peavad tänaväärseid hooned olema vähemalt 2-kordsed või ühekordsed mansardkorraga. Tänaväärseks hooneks tuleb lugeda ka hoone, mis asub punasel ehitusjoonel, kuigi ehitusjoon on tagasi viidud krundi sisse.

Kahekordsed või mansardkorraga majad tuleb ehitada: Lembitu puisteseele Köhleri puisteeni; Uuele, Meeme ja Ilmarise tän. Uueveski teeni; Leola tänavale Uku tänavani; C. R. Jakobsoni, Tallinna, Uku, Savi, Kivi, Jaama ja Vaksali tänavale ning Uueveski, Riia, Reinu, Pärnu ja Paala tee teerves ulatuses.

III rajooni siin nimetamata tänavale on lubatud ehitada tänaväärseid ühekordseid hooned.

§ 26. Linnavalitsuse loal võib ehitada kõikides rajoonides lahtistele kohtadele ajutisi puuhooneid, mis on määratud inimeste ajutiseks viibimiseks, nagu näitusehooned, tsirkusehooned, kioskid j.m.

Tähtaeg, milleni võivad püsida ajutised hooned, määratakse igakord ehitusloa andmisel.

§ 27. Ehitiste püstitamine on keelatud:

- 1) kui krundil ei ole ühtki tänav või avaliku platsiäärset külge;
- 2) kui krundi tänaväärne külg I ehitusrajoonis ei ole vähemalt 14 m ja mujal vähemalt 20 m pikk ja
- 3) kui krundi pindala I rajoonis on alla 450 m² ning teistes ehitusrajoonides alla 675 m², kaasa arvatud ka tänav laiendamiseks ettenähtud krundi maa-ala.

Linnavalitsusel on õigus põhjendatud ja hädavajalikel juhtumel erandeid teha kruntidele, mis olid olemas käesoleva sundmääruse väljakuulutamise ajal.

§ 28. Maad võib tükeldata kruntidesse tingimusel, et uutel kruntidel oleksid käesolevas määruses ettenähtud suurus ja mõõted ning et seal asetsevad hooned uute kruntide suhtes vastaksid nõudeile, mis on ettenähtud käesolevas määruses krundi täisehituse ulatuses, õuede, kujade, läbisõiduteede ja juurdepääsu kohta.

II ja III ehitusrajoonis ei ole lubatud tükeldata krundi tänaväärset või avaliku platsiäärset külge lühemaiks osadeks kui 20 m, välja arvatud juhtumid, kui alla 20 meetri olev tükk liidetakse naaberkrundi külge ja järele jääb vähemalt 20-meetrilise küljega krunt või kui tükeldamisest saadud alla 20 m olev külg on nurgakrundi külg ja seejuures sama krundi teine külg on vähemalt 20 m pikk.

§ 29. Igal hoonestataval krundil peab olema vähemalt üks õu, pindalaga minimaalselt 75,0 ruutmeetrit, mille laius on vähemalt 8,50 m. Linnavalitsusel on õigus tarviduse korral siin erandeid teha.

§ 30. Igal õuel peab olema otsene vaba ühendus või otsene läbisõit tänavale või avalikule platsile, mis võimaldab läbipääsu vähemalt 2,75 m laiale, 8,5 m pikale ning 3 m kõrgele prismale. Läbisõiduteed kinnise ehitusviisiga kohtades peavad olema tulekindlalt kaetud.

§ 31. Tänaväärsed hooned tuleb asetada ehituse joonele (punane joon) kinnitatud ehitusplaani kohaselt.

§ 32. Tänavani või platsini ulatuvad hooned ja piirded ei tohi ehitusjoonest ettepoole ulatuda. On vaid lubatud üksikud etteasted kuni 20 sm-ni, näiteks pilastrite ja sammaste jaoks.

Samal põhjusel on lubatud tagasiastad ehitusjoonest.

Eesaedades etteulatused võivad olla kuni 0,75 m. Kui tänav või avaliku platsi äärse ehitise asetamisel ehitusjoonele väheneb § 29 tähen-datud minimaalse õue nõutav laius, aga krundil asuvate teiste ehitiste lam-mutamise või ümberehitamine lähemal ajal võimaldab saada õue mini-maalse suuruse, kujade ja juurdepääsude laiuse, siis linnavalitsusel on õigus lubada ehitamist, määrates tähtaja, milleks vajalikud lammutamised ja ümber-ehitamised tuleb teostada, et oleks rahuldatud §§ 29 ja 30 nõuded.

Kui esimeses järjekorras püstitatakse mitte tänav või avaliku platsi äärne ehtis, siis peab selle ehitise ja tänav või avaliku platsi äärse ehitus-joone vahe olema vähemalt 20 m.

§ 33. Kinnise hoonestamisviisi juures ehitatakse hooned tulemüüri-ga vastu naabri piiri. Tulemüüri-ga hoonete katuse kalle ei tohi olla tule-müüri poole.

Lahtise hoonestamisviisi juures peavad eluhooned olema ehitatud naabri piirist eemale vähemalt hoone $\frac{1}{2}$ kõrguse võrra, kuid mitte vähem kui 4,25 m kaugusele. Erandid on lubatud kaksikmajade ja reamajade ehi-tamisel ning mitte tänaväärsel ehitusjoonel asuvate kõrvalhoonete püstitamisel.

Kaksikmajaks loetakse kaks hoonet, mis on ehitatud kahe naabri piirile ühise tulemüüri-ga, mis püstitatakse korraga kooskõlastatud projekti järele.

Enne kaksikmaja ehitamiseks loa saamist peavad naabrid kokku leppima kaksikmaja ühise tulemüüri ehitamiseks, kusjuures leping peab olema nota-riaalselt sõlmitud.

§ 34. Puu- ja segaehitised ei või olla üle 25 m pikad ja üle 8,5 m kõrged. Üksiku puust ehitise aluspind ei või olla suurem kui 400 m² kui ehtis ei ole lahutatud tulemüüri-ga.

§ 35. Hoonete vahel, mis asetsevad samal krundil ja vahetult üksteise külge ei liitu, peab olema kuja laius 4,25 m, kui mõlemad hooned on kivist; 6,40 m, kui üks hoone on kivist, teine puust; 8,50 m, kui mõlemad hooned on puust. Kui hoonete grupp ei ületa 25 m, võib kuja olla kitsam.

§ 36. On keelatud sunduslikke kujasid juurdeehitamisega või katuse-alustega täis ehitada. Samuti on keelatud kasutada õuesid, mille pindala ei ulatu § 29 ettenähtud alammäärani, alatisteks puu- või kaubaladudeks.

§ 37. Tallide, looma- ja sealautade, pesuköökid ja igasuguste kõrval-hoonete ehitamine tänav või avaliku platsi joonele on keelatud. Erandid on lubatud, kui kõrvalhooned moodustavad ühes eluhoonetega ühe kokku-kõlastatud grupi. Samuti on linnavalitsusel õigus lubada ehitada tänav või avaliku platsi äärde arhitektuuriliselt väljatöötatud fassaadiga ja kindla tänaväärsse seinaga talle, kuure j.n.e., kusjuures neil ei tohi olla avausi tänavale või avalikule platsile.

§ 38. Sõnniku- ja raiskvee-augud peavad olema ehitatud vähemalt 1,5 m naabri piirist kaugele ja peavad vastama § 66 nõudeile.

Joogivee-kaevud peavad asuma vähemalt 8 m kaugusel nii oma kui ka naabri solgi-, sõnniku- või väljakäigu-kaevikuist.

Linnavalitsusel on õigus tarviduse korral nõuda raisk- kui ka tarbevee puhastamise seadmete ehitamist.

§ 39. Hoonete kõrgus ei tohi ulatuda üle tänava laiuse, mille äärdenad ehitatakse.

I ehitusrajoonis on lubatud ehitised vaid kõrguseni, mis ei ületa tänava 1,5-kordset laiust.

Hoone kõrgust arvestatakse hoone esise tänava keskjoonest püstloodis kuni ülemise või mansardkorra laetalade aluspinnani. Kui hoone asub kallakul, siis arvatakse kõrgust tänava keskjoone ja hoone keskjoone lõikepunktist. Erakordseil juhtumel määrab linnavalitsus hoone kõrguse.

§ 40. Kivieluhoonete alusmüüri põhi peab rajatama vähemalt 1,5 m sügavale.

§ 41. Allapoole maa või kõnnitee pinda eluruumide ehitamine on keelatud. Eluruumide põrandapind peab olema vähemalt 15 sm kõrgemal kõnniteest või maapinnast.

Linnavalitsusel on õigus lubada erandjuhtumel ehitada allapoole maapinda elukortereid, kusjuures igas hoones võib ainult üks säärane kahe- toaline keldrikorter olla. Keldrikorteri põrandapind ei tohi olla milgil tingimusel üle 1,0 m allpool maapinda. Ruumid peavad olema küllaldaselt isoleeritud maapinna niiskusest, nii et eluruumide relatiivne niiskus ei tõuseks üle 60%.

§ 42. Keldri sissekäike, treppe ja luuke ei lubata ehitada kõnnitee maa-allasel.

§ 43. Keldri akende ette on lubatud ehitada kuni 0,5 m kõnnitee maa-allasel ulatuvaid valguskaeve, kui need on klaasi või raudrestiga tasaselt kaetud.

§ 44. Eluruumi akna pindala peab olema vähemalt 10% põranda pindalast (akent mõõdetakse piidast piidani ja põrandat seinast seinani).

Enne käesoleva määruse kehtima hakkamist ehitatud hooned, mis on väiksema akna pindalaga, tuleb ehitada käesoleva paragrahvi esimese lõike nõudeile vastavateks nende hoonete juurde-, peale- või ümberehitamisel või kapitaalsel parandamisel.

§ 45. Eluruumide looduskivist välisseinu ei lubata ehitada ilma õhuvahedeta ja ilma põletatud savikivist või sellele vastavast ainekst voodrita.

§ 46. Ehitiste seinte paksus peab vastama staatilisele tugevuse arvutusele. Eluruumide välisseinte paksus, konstruktsioon ning ehitamiseks tarvitatavad materjalid peavad peale selle küllaldaselt kaitsma eluruumi niiskuse vastu.

Eluruumide välisseinte paksuse alammäärad on:

1) põletatud savikivist massiivseintel:

- a) kui sein krohvitakse kahelt poolt, 0,56 m ilma krohvimata,
- b) kui sein on määratud kasutamisele ilma krohvita või ainult ühelt poolt krohvitult — 0,70 m ilma krohvimata;

2) puust massiivseintel 0,13 m ilma voodrita ja krohvimata;

3) õhuvahedega kiviseintel:

- a) 1,5 põletatud savikivi + 0,07 m õhuvahe + sisemine vooder 0,5 põletatud savikivi;
- b) silikaatkivi + 0,5 põletatud savikivi + 0,07 m õhuvahe + sisemine vooder 0,5 põletatud savikivi;

c) 0,60 m looduskivi + 0,07 m õhuvahe + sisemine vooder 0,5 põletatud savikivi.

Põletatud savikivide ja silikaatkivide suurus on arvatud $0,27 \times 0,13 \times 0,07$ m.

Välisseinte sisemine vooder üksi ei või olla kandvaks seinaks.

Käesolevas paragrahvis nimetatata materjalist ja muu konstruktsiooniga ehitatavad eluruumide seinad (nagu betoonist, raudbetoonist ja gaasbetoonist seinad, igasugused täidisega seinad, mitmesuguste voodritega seinad j.n.e.) peavad vastama käesoleva paragrahvi esimese lõike nõudeile.

§ 47. Elumaja uusi kiviseinu, mis on tehtud hariliku lubjaseguga, ei ole lubatud krohvida väljastpoolt enne aasta möödumist, arvates müüri ladumise lõpetamisest, välja arvatud karniisid, pilastrid ja akende raamistised.

§ 48. Tulekindlast materjalist ehitatud hooneil peavad lagesid kandma tulekindlad seinad. Neis hooneis on lubatud ehitada puust vaheseinu, mis ei ole tugedeks lagedele.

§ 49. Ehitatavate eluruumide kõrgus põrandalt kuni laeni peab olema keldri- ja täiskordadel vähemalt 2,6 m, katusekordadel vähemalt 2,40 m.

§ 50. Hooneil, mis on ehitatud tänava-joonele, ei tohi aknad olla väljapoole avatavad, kui nende alumise ääre kõrgus maapinnast on alla 2 m.

§ 51. Hooned tuleb katta süttimatust aineksega. Süttimatute ainetena on siin mõeldud Teedeministri üldises määruses ehituste kohta p. 1 all ettenähtud kattematerjalid (RT 64 — 1933 art. 503).

Katuse räästaalused tuleb kinni ehitada kas laudvoodriga või krohvimise teel. Hoonete tänavapoolsed katused peavad olema varustatud tulekindlast materjalist veekindlate veerennidega ja veetorudega, mille alumised otsad tänava pinnast ei ole kõrgemal kui 0,3 m.

Olemasolevate keelatud materjalist katuste parandamine samasuguse materjaliga on keelatud.

Kõik olemasolevad keelatud materjalist katused peavad olema asendatud tulekindlast materjalist katustega 15 aasta jooksul selle sundmääruse väljakuulutamise päevast arvates.

§ 52. Tulemüüri paksus peab olema vähemalt 0,27 m. Kui tulemüürisse ulatuvad puuosad, peab tulekindel osa ikkagi olema vähemalt 0,27 m paksune. Tulemüürid peavad ulatuma üle katuse pinna vähemalt 0,45 m, kuid mitte üle 0,75 m. Kui katus on kaetud plekiga või kividega, siis võib tulemüür olla katusepinnaga tasa. Kui tulemüür täidab välisseina ülesandeid, peab naaberehitisega katmata tulemüüri paksus vastama § 46 nõudeile.

§ 53. Tulekindlast materjalist ehitatud eluhooneis I ja II ehitusrajoonis tänavalt, platsilt või õuelt korteritesse viivad trepid peavad olema ehitatud tulekindlast materjalist ja asuma tulekindlate seinte, põrandate ja lagedega trepikodades.

§ 54. Tulekindlast materjalist ehitatud hooneis peab olema iga 25 m hoone pikkuse kohta vähemalt üks tulekindel trepp, mis viib põõninguruumini.

Põõninguruum peab olema jagatud tulemüüri eraldatud osadeks, mille pikkus ei ületa 25 m, kusjuures igast niisugusest põõningu osast peab pääsema otsekohe tulekindlasse trepikotta.

§ 55. Puumajad peavad olema rajatud kas kivist alumisele korrale, kivist keldrile või välisseinte all olevale läbikivist alusmüürile, kusjuures keldriosa peab olema eraldatud tulekindla laega, kui hoonel on rohkem kui üks kord.

§ 56. Puuehitises trepid peavad olema asetatud nii, et iga teise korra korter saaks kasutada vaba juurdepääsu kahele eraldi väljapääsuga puutrepile. Treppe ei tohi asetada kõrvuti. Puust trepikoja seinad peavad olema massiivsed, sisemised vähemalt 0,10 m, välised vähemalt 0,13 m paksud, kui mõõta neid voodrita ja krohvita.

Kahekordsed puuehitised on lubatud ühe puutrepiga ainult siis, kui ülemise korra eluruumi põranda pindala, mõõdetud seinast seinani, ei ole üle 70 m², kusjuures ülemise korra eluruum peab olema trepi podesti ääres või võib olla sellest lahutatud ainult eeskojaga.

Kõnniteelt või õuest esimese korra põrandani viivad astmed peavad olema kivist ka puuehitistel.

Sissekäigu ette kõnniteele on lubatud asetada ainult üks 0,3 m laiune, ümmardatud nurkadega aste, kuid suure liiklemisega tänavail, avalikel plat-sidel ja kitsail tänavail on linnavalitsusel õigus piirata või keelata ka selle astme asetamist.

Praegu olemasolevad välistrepid, mis ulatuvad üle 0,30 m kõnniteele, tuleb kõrvaldada ehitise ümber-, juurde- või pealeehitamisel või kapitaalsel parandamisel, kui linnavalitsus varem nende kõrvaldamist ei nõua.

§ 57. Astmete mõõded eluruumide juurde viivail sunduslikel trep-pidel peavad olema: astmete pikkus vähemalt 1 m, mõõdetud käsipuust käsipuuni või teise käsipuu puudumisel seinani, astmete kõrgus mitte üle 0,18 m, astmete laius mitte alla 0,23 m. Trepil peab olema käsipuu või võre. Trepikoja laius peab olema vähemalt 2,15 m, kui trepi pöördel on podestid, ja vähemalt 2,40 m, kui trepil on keerdistmed.

Podestide laius peab olema vähemalt võrdne tripiastmete pikkusega. Keerdastmete projekteerimisel tuleb määratud astmelaiused joonestada trepi marsikeskjoonele; keerdistmete kitsam ots olgu 0,15 m kaugusel trepi äärest vähemalt 0,10 m lai.

§ 58. Sahvrite, käsikambrite ja klosettide ehitamine sisemiste puu-treppide alla on lubatud sel juhtumil, kui nende ruumide seinad ja lagi on seestpoolt krohvitud või vooderdatud tulekindla materjaliga.

§ 59. Puust eluhoonesse võib ehitada kahe puutrepi asemele ühe kivitrepi, mis on ümbritsetud tulekindla trepikojaga ja niiviisi asetatud, et igast korterist, mis asub teisel korral või mansardis, on otsene väljapääs selle trepi kivist podestile. Sel juhtumil trepi astmete pikkus peab olema vähemalt 1,10 m, mõõdetud käsipuust käsipuuni või teise käsipuu puudu-misel seinani.

§ 60. Eraldi seisvad korstnad peavad olema asetatud püstloodis ja tugenema alusmüürile. Kaks või enam iseseisvat korstnat, kui nad on ehitatud ühe ning sama kaldese all, mis ei ole 60° väiksem, võib katuse-aluses ruumis ühendada üheks korstnaks niiviisi, et nad üksteisele toetuvad. Kivist või muust tulekindlast materjalist ehitatud seintes võivad suitsu-kanalid tõusta 60° kallakusega. Veetavate lõõride ehitamine pööningule on lubatud, kuid juurdepääs niisuguseile lõõridele peab olema hea. Vee-tavad lõõrid eluruumides olgu põletatud savikivist ja asetatud raudtalade

või kahekordsest raudplekist isoleeriva vahetäitega. Suitsulöörid kiviseintes võivad 5 m pikkuselt olla ka ilma kallakuseta, kuid sel juhtumil nad peavad olema varustatud puhastusaukudega. Korstnad peavad olema seest krohvitud kuni katuseni. Nad peavad olema varustatud keldris või selle puudumisel hoone alumisel korral puhastuse jaoks kättesaadavalt asetatud ja tihedalt suletavate ustega.

§ 61. Korstnad ja müüridesse ehitatud suitsulöörid, kui nende välisseinte paksus on $\frac{1}{2}$ telliskivi, peavad olema ehitatud hoone puuosadest vähemalt 0,13 m eemale või isoleeritud nii, et suitsulööridest puuosade süttimine on võimatu. Korstnad tulemüürides on lubatud tingimusel, et naaberkrundi poolne korstnasein kuskil ei oleks õhem kui 0,27 m.

Korstnad peavad olema puulagedest, puuseintest ja põrandast ning muudest hoone puuosadest 0,13 m paksuse tulekindlast materjalist kaitsevahega eraldatud ning isoleeritud.

§ 62. On keelatud ahje ja koldeid asetada puust seintele lähemale kui 13 sm. Ahju ülemine pind peab olema eemal krohvitud laest vähemalt 0,20 m ja krohvimata laest vähemalt 0,30 m. Ahjude ja kollete suude ette, kus põrand ei ole ehitatud süttimatust materjalist, tuleb asetada 0,45 m laiusest metall-lehed, mis küttesuust vähemalt 0,20 m kummalegi poole ulatuvad.

§ 63. Igas korteris peab olema külma hoiuruumina vähemalt üks sahver, mille põrandapindala uutes ehitistes ei tohi olla alla 1,0 m².

§ 64. Igas elumajas peab olema iga täiskorra kohta vähemalt üks klosett, mis asub kajas ja millele on hõlpus juurde pääseda igast korterist, kui kõigis kortereis ei ole omaette klosetti.

§ 65. Kuivad klosetid peavad elumajades asuma välisseina ääres ja peavad olema valgustatud otsese välisvalgusega. Veeklosette võib asetada ka mujale kui välisseina äärde, kui neis on ventilatsiooniseadis. Klosetiruum peab olema vähemalt 0,75 m lai, 1,0 m pikk ja 1,80 m kõrge, kusjuures põrandapindala olgu vähemalt 1,0 m².

§ 66. Mustuseaugu seinad ja põhi peavad olema betoonist või laotud kivist tsementseguga. Augu põhi ja seinad tuleb seestpoolt tsementseguga siledalt krohvida, kuna väljastpoolt augu põhi ja seinad tuleb mitte vähem kui 0,15 m paksuselt tambitud savi korraga katta.

Mustuseauk tuleb õhukindla kaanega katta ja ühendada köögi korstnaga erilööriga.

Mustuseauk tuleb ehitada lahus maja alusmüüridest ja seintest.

Solgiveekaevud, virtsa- ja sõnnikuaugud peavad olema kindla põhja ja seintega, et raiskvesi ja virts ei imbuks maasse.

§ 67. Koht, kus uusi ehitisi püstitatakse või vanu hooneid lammutatakse või ümber ehitatakse, peab olema kuni tööde täieliku lõpetamiseni ümbritsetud tiheda, vähemalt 1,80 m kõrge puust planguga ja kõnniteeks tuleb teha vähemalt 0,70 m laiune laudtee.

Plangud võivad politsei loal nii kaugele ulatuda, et nad tänaval liiklemist ei takista.

§ 68. Kahe naabri kruntide vaheliste piirete kõrgus oleneb naabrite vastastikusest kokkuleppest. Kui kokkuleppele ei jõuta, võib iga naaber oma osa piirdest ehitada mitte alla 2 m ja mitte üle 3 m kõrge. Kui üks naabreist nõuab, peab piire tihe olema.

§ 69. Hooned ja kruntide piirded peavad olema alati heas korras. Linnavalitsusel on õigus nõuda hoonete ja piirete kordaseadmist ja korras-hoidmist.

§ 70. Linnavalitsusel on õigus nõuda ilma loata püstitatud ehitiste lammutamist ja asja otsustamiseni kohtu poolt panna seisma ehitustööd ja keelata ehitise kasutamist (Ehit. sead. muut. ja täiend. sead. § 209 RT 104 — 1931).

§ 71. Süüdlased käesoleva määruse rikkumises võetakse vastutusele Kr. s. §§ 361 ja 362 põhjal, kui süütegu ei kuulu mõne teise seaduse normi alla.

§ 72. Käesolev sundmäärus astub jõusse, kui on möödunud kaks nädalat selle Riigi Teatajas avaldamisest. Samal ajal lakkavad kehtimast Viljandi linnavolikogu poolt vastuvõetud sundmäärused ehituste kohta n.n. Viljandi linna ehituse seadus, trükitud Liivi Kub. ajal. nr. 74 — 1892 ja Liivi Kub. ajal. nr. 126 — 1906.

Linnapea A. Maramaa.

Sekretär R. Sillandi.

Pärnu linnavolikogu otsus 21. oktoobrist 1936

750. Kogukonnamaksu võtmise kohta Pärnu linnas 1936 a.

Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936 art. 411) põhjal võtta linna heaks kogukonnamaksu 20 kuni 60 aasta vanustelt (kes 1. juuliks 1936 olid vähemalt 20 a. ja mitte üle 59 a. vanad) kodanikelt, kelle elukohaks oli 15. detsembril 1935 Pärnu linn, aja eest 1. juulist kuni 31. detsembrini 1936. Jaotada maksumaksjad seitsmesse liiki ja määrata üksikute liikide maksunormid 1936 a. II poolaasta kohta järgmised:

I liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu Kr. 150.— või rohkem — ½ aasta eest Kr. 10.—,

II liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu 100—150 kr. — ½ aasta eest Kr. 8.—,

III liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu 50—100 kr. — ½ aasta eest Kr. 6.—,

IV liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu 25—50 kr. — ½ aasta eest Kr. 5.—,

V liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu 15—25 kr. — ½ aasta eest Kr. 4.—,

VI liik, kellelt määratud 1936 a. tulumaksu alla 15 kr. — ½ aasta eest Kr. 3.—,

VII Tulumaksu vabadelt ½ aasta eest Kr. 2.—.

Kogukonna maksu tasumise tähtajaks määrata 21. jaanuar 1937.

Abielunaised maksavad 50% mehe maksunormist, kuid mitte alla 2 krooni.

Vallasemad vabastada kogukonnamaksu maksmisest.

Linnapea H. Soo.

Sekretär K. Rumvolt.

Keila alevivolikogu poolt 21. septembril 1936 vastu võetud ja Siseministri poolt 29. oktoobril 1936 kinnitatud

751. Sundmäärus juukselõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Keila alevis.

Alus: Aleviseaduse § 62; Käsitöökodades teenijate normaalpuhkeaja kindlustamise seaduse 15. novembrist 1906 (SKK 270 — 1906 art. 1895) § 5.

I. Avamise kord.

§ 1. Isikud, kes soovivad asutada juukselõikamise, -kähardamise, habemeajamise, samuti ka juukse ja kulmude värvimise ning küünte puhastamise töötube, peavad sellest alevivalitsusele registreerimiseks teatama, ära tähendades oma aadressi ja ruumi asukoha, kus kavatsetakse avada töötuba. Selle teadaande põhjal vaadatakse ruumid üle alevivalitsuse korraldusel ja kui need vastavad käesoleva sundmääruse nõuetele, antakse alevivalitsusest välja töötoa omanikule registreerimistunnistus.

Töötubade omanikel on keelatud alata tegevust enne, kui ruumid üle vaadatud ja kõlblikuks tunnistatud.

Olevad töötoad tulevad sisse seada käesoleva sundmääruse nõuete kohaselt hiljemalt 3 kuu jooksul, arvates käesoleva sundmääruse maksma hakkamisest.

§ 2. Paragrahv esimeses nimetatud töötubade avamiseks antakse registreerimistunnistused ainult väljaõppinud töölistele, kellel oma tööoskuse üle vastav tunnistus ette näidata.

§ 3. Enne käesoleva sundmääruse jõusseastumist avatud töötube võivad pidada paragrahv teise nõudele mittevastavad isikud ainult juhul, kui nendes töötubades tegelikult töötab ja töö eest vastutab tööoskuse tunnistusega isik.

§ 4. Enne käesoleva sundmääruse jõusseastumist avatud töötoad tulevad alevivalitsuses registreerida hiljemalt kahe nädala jooksul, arvates käesoleva sundmääruse jõusseastumisest.

II. Ruumid ja sissesead.

§ 5. Töötoa ruumid peavad olema puhtad, hästi valgustatud ja õhupuhastuse võimalusega. Põrandad peavad olema siledad ja värvitud õlivärviga, või kaetud linoleumiga.

§ 6. Töötoa ruume ei tohi kasutada elamiseks ega mingisuguseks muuks otstarbeks. Eluruumid peavad olema eraldatud töötoast kindla vaheseinaga, milles võib olla eluruumi viiv uks, mis peab olema suletud. Eluruumil peab olema veel eraldi sissekäik.

§ 7. Töötoas asuv mööbel peab olema lakeeritud, poleeritud või heleda õlivärviga värvitud ja olema alati korras ning puhas. Polsterdatud mööbli pidamine töötoas ja publiku ooteruumis on keelatud.

§ 8. Töötoa jaoks määratud ruumes peab olema peale mööbli eriti publiku jaoks: üliriiete varn, süljekauss, kinnine joogiveenõu keedetud veega ning käepesunõu puhta jooksva vee, seebi ja kuivatusrätikuga. Ukse juures peab olema jalgade puhastamise abinõu.

III. Tervishoidlikud nõuded.

§ 9. Töötoa ruumide kõrgus peab olema vähemalt 2,5 meetrit. Rume tuleb hästi tuulutada, põrandad pühkida ja märja lapiga üle hõõruda, lauad ja muu mööbel tolmust puhas hoida.

§ 10. Tarvitusel olevad rätikud peavad olema puhtad, nende teistkordne tarvitamine ilma pesemata on keelatud. Juukselõikamise kaitseriide igakordset pesemist ei nõuta, kuid riie olgu puhas. Ligniinpaber ja puuvill tulevad hävitada pärast nende tarvitamist.

§ 11. Töötubades töötavad isikud peavad oma käed puhtad hoidma ja need enne uut tööd vee ja seebiga üle pesema. Töötajad peavad töö juures kandma valgest pestavast riidest puhast kuube või varrukatega põlle-kitlit.

§ 12. Kõik tööriistad peavad olema alati puhtad ja tulevad enne igakordset tarvitamist desinfitseerida. Töötoas, kus puuduvad sellekohased aparaadid, tulevad vahupintslid ja vahukausikesed pärast igakordset tarvitamist kuuma veega puhtaks pesta; habemenoad, käärid ja juukselõikamise masinad puhastada piiritusega mitte alla 70°. Kammid ja harjad tulevad enne tarvitamist pesta kuuma soodaveega, sublimaadi või 2% formaliini sulatisega. Tekkinud lõikehaavade desinfitseerimiseks võib tarvitada joodtinktuuri või 1% tümoolpiirituse lahu. Nõndanimetatud alumen ehk maarjajää tarvitamist ei lubata muidu, kui töötarvitaja erilise soovi kohaselt, kusjuures see tuleb enne tarvitamist piiritusega desinfitseerida. Tekkinud haavakestest verejooksu kinnisulgemiseks tuleb tarvitada erilist abinõu, mis tervishoiu arsti poolt juhata tud.

§ 13. Habemeajamise juures võib pühkida nuga ainult valge trükimata paberi või vatiga, mida uuendatakse iga uue töö juures.

§ 14. Töötoa omanik või vastutav juhataja peab selle järele valvama, et töötoas ei töötaks isikud, kes põevad nakkus- või nahahaigusi. Töötoa omanik või vastutav juhataja on kohustatud kõiki töötoas töötavaid isikuid enne teenistusse võtmist ja teenistuse kestel iga kahe kuu möödumisel laskma omal kulul tervishoiu arstil läbi vaadata. Läbivaatuse tagajärjed arst kannab raamatusse, mis peab olema igal töötoal. Raamatusse märgitakse: 1) järjenumber, 2) järelevaatuse aeg, 3) järelevaadatud isiku nimi ja perekonnanimi, 4) järelevaadatu vanus, 5) arsti märkused tervisliku seisukorra üle ja 6) arsti allkiri. Tervishoiu arstil on õigus igal ajal kontrollida töötubades töötavate isikute tervislikku seisukorda.

§ 15. Töötoas on keelatud tööd teha töötoas olevate tööriistadega ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui nad ei esita arstitunnistust, et nende haigus ei ole nakkav.

§ 16. Vahutoos ja pintsel peavad olema alati puhtad ja iga habeme ajamiseks tuleb valmistada uus seebivaht kuuma veega.

§ 17. Müüdavad või väljaüritavad parukad ja habemed peavad olema puhtad ja desinfitseeritud.

§ 18. Käesolevas sundmääruses ettenähtud tervishoidlikud nõuded on maksvad ka tööde juures, mis tehakse väljaspool töötube tellimiste järgi.

IV. Töötamise aeg.

§ 19. Töötoad on avatud: 1) kõigil äripäevadel kella 8—20, 2) vaiks elaupäeval, nelipühi laupäeval, võidupüha laupäeval (22. juunil), jõulu lau-

päeval ja vanal aastal (31. detsembril) kella 8—18, 3) nädalapühapäevadel, ülestõusmisepühade teisel ja kolmandal, nelipühade teisel ja jõulupühade teisel ja kolmandal päeval ja jaanipäeval kella 9—13.

§ 20. Töötoad peavad olema kinni ja töötamine neis on keelatud: uuel aastal (1. jaanuaril), kolmekuninga päeval (6. jaanuaril), iseseisvusepäeval (24. veebruaril), palvapäeval, suurel reedel, ülestõusmise pühade esimesel päeval, kevadpühal (1. mail), taevaminemise pühal, nelipühade esimesel päeval, võidupühal (23. juunil), usupuhastuse pühal (31. oktoobril), surnute pühal ja jõulupühade esimesel päeval.

V. Lõppmäärused.

§ 21. Käesolev sundmäärus peab olema töötubades välja pandud nähtavale kohale.

§ 22. Süüdlased käesoleva sundmääruse rikkumises langevad karistuse alla vastavate seaduste põhjal.

§ 23. Käesolev sundmäärus astub jõusse viieteistkümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

§ 24. Käesoleva sundmääruse maksma hakkamisega Keila alevi ei kohaldata Harju Maavalitsuse poolt välja antud Sundmäärust juukselõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Harjumaal (RT 103 — 1931).

Alevivanem J. Tähe.

Sekretär M. Suik.